

บทที่ 4 ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมมหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวน 191 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ส่วนได้แก่

- ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหาข้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง
- ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไป กับปัญหาข้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง
- ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ที่มีต่อระดับปัญหาข้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 กลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา แผนการศึกษา ผลการศึกษาภาคการศึกษาล่าสุด ผลการศึกษานอกระบบ ลำดับพี่น้องในครอบครัว บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา และมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษ หรือมีรายได้เสริม ประสบการณ์ในการเป็น ผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือ มหาวิทยาลัยจัดให้ และ ประสบการณ์เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ผลการวิเคราะห์แสดง ตารางที่ 3 ถึง ตารางที่ 18

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละเพศของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามหลักสูตรการศึกษา

เพศ	หลักสูตรการศึกษา						รวม	
	2 ปีต่อเนื่อง		4 ปี		5 ปี		จำนวน (คน)	ร้อยละ
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ		
ชาย	18	75.00	24	44.44	57	50.44	99	51.83
หญิง	6	25.00	30	55.56	56	49.56	92	48.17
รวม	24	100.00	54	100.00	113	100.00	191	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 5 หลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง 4 ปี และ 5 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 191 คน พบว่าเป็นเพศชายจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 51.83 และเพศหญิงจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 48.17 โดยหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง มีจำนวน 24 คน แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และเพศหญิงจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี มีจำนวน 54 คน แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 และเพศหญิงจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 55.56 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี มีจำนวน 113 คน แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 50.44 และเพศหญิงจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 49.56

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละอายุของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามหลักสูตรการศึกษา

ช่วงอายุ (ปี)	หลักสูตรการศึกษา						รวม	
	2 ปีต่อเนื่อง		4 ปี		5 ปี		จำนวน (คน)	ร้อยละ
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ		
18 - 20	0	0.00	25	46.30	53	46.90	78	40.84
21 - 23	22	91.67	28	51.85	58	51.33	108	56.54
24 - 26	2	8.33	1	1.85	2	1.77	5	2.62
รวม	24	100.00	54	100.00	113	100.00	191	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 5 หลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง 4 ปี และ 5 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 191 คน ส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 21 - 23 ปี มีจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 56.54 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 91.67 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 51.85 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 51.33 รองลงมา มีช่วงอายุ 24 - 26 ปี มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.62 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่องจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 หลักสูตรการศึกษา 4 ปีจำนวน 1 คน คิดเป็น ร้อยละ 1.85 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปีจำนวน 2 คน คิดเป็น ร้อยละ 1.70 และน้อยที่สุดในช่วงอายุ 18-20 ปี มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 40.84 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 4 ปีจำนวน 25 คน คิดเป็น ร้อยละ 46.30 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปีจำนวน 53 คน คิดเป็น ร้อยละ 46.90

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละชั้นปีที่ศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามหลักสูตรการศึกษา

ชั้นปีที่ศึกษา	หลักสูตรการศึกษา						รวม	
	2 ปีต่อเนื่อง		4 ปี		5 ปี			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	0	0.00	9	16.67	30	26.55	39	20.42
2	0	0.00	15	27.78	28	24.78	43	22.51
3	5	20.83	17	31.48	29	25.66	51	26.70
4	19	79.17	13	24.07	15	13.27	47	24.61
5	0	0.00	0	0.00	11	9.73	11	5.76
รวม	24	100.00	54	100.00	113	100.00	191	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 5 หลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง 4 ปี และ 5 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 191 คน พบว่ามีนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 20.42 เป็นหลักสูตรการศึกษา 4 ปีจำนวน 9 คน คิดเป็น ร้อยละ 16.67 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 26.55 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 22.51 เป็นหลักสูตรการศึกษา 4 ปีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 24.78 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 26.70 เป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่องจำนวน

5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 หลักสูตรการศึกษา 4 ปีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 31.48 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 25.66 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 24.61 เป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่องจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 79.17 หลักสูตรการศึกษา 4 ปีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 24.07 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 13.27 และนักศึกษาชั้นปีที่ 5 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.76 เป็นหลักสูตรการศึกษา 5 ปีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 9.73

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามหลักสูตรการศึกษา

ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	หลักสูตรการศึกษา						รวม	
	2 ปีต่อเนื่อง		4 ปี		5 ปี			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 2.00	0	0.00	2	3.70	2	1.78	4	2.10
2.00 - 2.49	8	33.33	10	18.52	17	15.04	35	18.32
2.50 - 2.99	12	50.00	25	46.30	49	43.36	86	45.03
มากกว่า 3.00	4	16.67	17	31.48	45	39.82	66	34.55
รวม	24	100.00	54	100.00	113	100.00	191	100.00
ค่าเฉลี่ย	2.62		2.82		2.93		2.86	

จากตารางที่ 6 พบว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 5 หลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง 4 ปี และ 5 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 191 คน พบว่าส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.50 – 2.99 จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 45.03 เป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่องจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 50 หลักสูตรการศึกษา 4 ปีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 46.30 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 43.36 รองลงมามีผลการเรียนมากกว่า 3.00 จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 34.55 เป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่องจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และหลักสูตรการศึกษา 4 ปีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 31.48 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 39.82 ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.49 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 18.32 เป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่องจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 หลักสูตรการศึกษา 4 ปีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 18.52 และหลักสูตร

การศึกษา 5 ปีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 15.04 และน้อยที่สุดมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.09 เป็นหลักสูตรการศึกษา 4 ปีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.70 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.77

จากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง มีผลการศึกษเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดโดยเฉลี่ย 2.62 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหลักสูตรการศึกษา 4 ปี มีผลการศึกษเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดโดยเฉลี่ย 2.82 และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหลักสูตรการศึกษา 5 ปี มีผลการศึกษเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดโดยเฉลี่ย 2.93 ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มีผลการศึกษเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดโดยเฉลี่ยคือ 2.86

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของกลุ่มตัวอย่างแยกตามหลักสูตรการศึกษา

ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม	หลักสูตรการศึกษา						รวม	
	2 ปีต่อเนื่อง		4 ปี		5 ปี			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 2.00	0	0.00	2	3.70	1	0.88	3	1.57
2.00 - 2.49	8	33.33	19	35.19	21	18.58	48	25.13
2.50 - 2.99	14	58.33	22	40.74	54	47.79	90	47.12
มากกว่า 3.00	2	8.34	11	20.37	37	32.75	50	26.18
รวม	24	100.00	54	100.00	113	100.00	191	100.00
ค่าเฉลี่ย	2.56		2.66		2.85		2.76	

จากตารางที่ 7 พบว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 5 หลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง 4 ปี และ 5 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 191 คน พบว่าส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.50 – 2.99 จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 47.12 เป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่องจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 หลักสูตรการศึกษา 4 ปีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 40.74 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 47.79 รองลงมามีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 26.18 เป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่องจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 หลักสูตรการศึกษา 4 ปีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 20.37 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 32.74 ผลการ

เรียนเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.49 จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 25.13 เป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปี ต่อเนื่องจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 หลักสูตรการศึกษา 4 ปีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 35.19 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 18.58 และน้อยที่สุดมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม น้อยกว่า 2.00 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.57 เป็นหลักสูตรการศึกษา 4 ปีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.70 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.88

จากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง มีผลการศึกษานี้ภาค การศึกษาล่าสุดโดยมีค่าเฉลี่ย 2.56 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหลักสูตรการศึกษา 4 ปี มีผลการศึกษานี้ภาคการศึกษาล่าสุดโดยมีค่าเฉลี่ย 2.66 และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหลักสูตรการศึกษา 5 ปี มีผลการศึกษานี้ภาคการศึกษาล่าสุดโดยมีค่าเฉลี่ย 2.85 ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มีผลการศึกษานี้ภาคการศึกษาล่าสุดโดยมีค่าเฉลี่ย 2.76

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละลำดับในครอบครัวของกรุปตัวอย่าง แยกตามหลักสูตรการศึกษา

ลำดับใน ครอบครัว	หลักสูตรการศึกษา						รวม	
	2 ปีต่อเนื่อง		4 ปี		5 ปี			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บุตรคนโต	12	50.00	23	42.59	45	39.82	80	41.88
บุตรคนกลาง	4	16.67	8	14.81	10	8.85	22	11.52
บุตรคนเล็ก	4	16.67	13	24.07	38	33.63	55	28.80
บุตรคนเดียว	4	16.66	10	18.53	20	17.70	34	17.80
รวม	24	100.00	54	100.00	113	100.00	191	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 5 หลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง 4 ปี และ 5 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 191 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นบุตรคนโต จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 41.88 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 หลักสูตรการศึกษา 4 ปีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 42.59 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 39.82 รองลงมาเป็นบุตรคนเล็ก จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 28.80 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ

24.07 และ หลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 33.63 บุตรคนเดียวจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 17.80 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 18.53 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 17.70 และน้อยที่สุดเป็นบุตรคนกลาง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.52 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 14.81 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 8.85

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามหลักสูตรการศึกษา

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย	หลักสูตรการศึกษา						รวม	
	2 ปีต่อเนื่อง		4 ปี		5 ปี			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บิดาและมารดา	11	45.83	20	37.04	56	49.56	87	45.55
ญาติพี่น้อง	1	4.17	3	5.56	6	5.31	10	5.24
เฉพาะบิดา	0	0.00	4	7.40	6	5.31	10	5.24
เฉพาะมารดา	4	16.67	2	3.70	11	9.73	17	8.90
เพื่อน	2	8.33	15	27.78	18	15.93	35	18.32
คนเดียว	6	25.00	10	18.52	16	14.16	32	16.75
รวม	24	100.00	54	100.00	113	100.00	191	100.00

จากตารางที่ 9 พบว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 5 หลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง 4 ปี และ 5 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 191 คน พบว่าส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 45.55 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 45.83 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 37.04 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 49.56 รองลงมาอาศัยอยู่กับเพื่อน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 18.32 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 15.93 อาศัยอยู่กับคนเดียว จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 16.75 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ

25.00 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 18.52 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 14.16 อาศัยอยู่กับเฉพาะมารดา จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.90 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 15.93 และน้อยที่สุดอาศัยอยู่กับญาติพี่น้องและเฉพาะบิดา โดยอาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.24 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.31 และอาศัยอยู่เฉพาะบิดา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.24 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.41 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.31

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละสถานภาพของบิดา และมารดาของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามหลักสูตรการศึกษา

สถานภาพ ของบิดา และมารดา	หลักสูตรการศึกษา						รวม	
	2 ปีต่อเนื่อง		4 ปี		5 ปี		จำนวน (คน)	ร้อยละ
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ		
อยู่ด้วยกัน	16	66.67	36	66.67	81	71.68	133	69.64
แยกกันอยู่	7	29.17	10	18.52	20	17.70	37	19.37
บิดา/มารดา เสียชีวิต	1	4.16	8	14.81	12	10.62	21	10.99
รวม	24	100.00	54	100.00	113	100.00	191	100.00

จากตารางที่ 10 พบว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 5 หลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง 4 ปี และ 5 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 191 คน พบว่าส่วนใหญ่สถานภาพของบิดาและมารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 69.63 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 71.68 รองลงมาสถานภาพของบิดาและมารดาแยกกันอยู่ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 19.37 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.17

หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 18.52 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 17.70 และน้อยที่สุดสถานภาพของบิดาหรือมารดาเสียชีวิต จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.99 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 14.81 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 10.62

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละอาชีพของบิดาของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามหลักสูตรการศึกษา

อาชีพบิดา	หลักสูตรการศึกษา						รวม	
	2 ปีต่อเนื่อง		4 ปี		5 ปี		จำนวน (คน)	ร้อยละ
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ		
ข้าราชการ	3	12.50	17	31.48	36	31.86	56	29.32
พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	0	0.00	4	7.41	4	3.54	8	4.19
พนักงาน บริษัทเอกชน	4	16.67	12	22.22	14	12.39	30	15.71
ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	5	20.83	10	18.52	31	27.44	46	24.08
เกษตรกร	10	41.67	7	12.96	19	16.82	36	18.85
รับจ้าง	1	4.16	1	1.85	5	4.42	7	3.66
แม่บ้าน/ว่างงาน	0	0.00	0	0.00	3	2.65	3	1.57
อื่นๆ	1	4.17	3	5.56	1	0.88	5	2.62
รวม	24	100.00	54	100.00	113	100.00	191	100.00

จากตารางที่ 11 พบว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 5 หลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง 4 ปี และ 5 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 191 คน พบว่าส่วนใหญ่บิดามีอาชีพข้าราชการจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 29.32 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 31.48 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 31.86 รองลงมาบิดามีอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 24.08 แบ่งเป็น

หลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 18.52 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 27.43 บิดามีอาชีพเกษตรกร จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 18.85 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 12.96 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 16.81 บิดามีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 16.23 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 13.27 บิดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.71 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.41 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.42 บิดามีอาชีพรับจ้าง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.66 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.85 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.42 บิดามีอาชีพอื่นๆ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.62 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.88 น้อยที่สุดบิดามีอาชีพแม่บ้าน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.57 เป็นหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.65

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละอาชีพของมารดาของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามหลักสูตรการศึกษา

อาชีพมารดา	หลักสูตรการศึกษา						รวม	
	2 ปีต่อเนื่อง		4 ปี		5 ปี			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ	1	4.17	11	20.37	32	28.32	44	23.04
พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	0	0.00	4	7.42	1	0.88	5	2.62
พนักงาน บริษัทเอกชน	5	20.83	8	14.81	11	9.73	24	12.57
ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	6	25.00	13	24.08	35	30.97	54	28.27
เกษตรกร	10	41.67	8	14.81	15	13.27	33	17.28

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละอาชีพของมารดาของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามหลักสูตรการศึกษา (ต่อ)

อาชีพมารดา	หลักสูตรการศึกษา						รวม	
	2 ปีต่อเนื่อง		4 ปี		5 ปี		จำนวน (คน)	ร้อยละ
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ		
รับจ้าง	0	0.00	2	3.70	6	5.32	8	4.18
แม่บ้าน/ว่างงาน	2	8.33	7	12.96	12	10.63	21	10.99
อื่นๆ	0	0.00	1	1.85	1	0.88	2	1.05
รวม	24	100.00	54	100.00	113	100.00	191	100.00

จากตารางที่ 12 พบว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 5 หลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง 4 ปีและ 5 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 191 คน พบว่าส่วนใหญ่มารดามีอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 28.27 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 24.07 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 30.97 รองลงมามารดามีอาชีพข้าราชการ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 23.04 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 20.37 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 28.32 มารดามีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 12.57 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 14.81 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 9.73 มารดามีอาชีพเกษตรกร จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 17.28 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 14.81 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 13.27 มารดามีอาชีพแม่บ้านหรือว่างงาน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.99 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 12.96 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 10.62 มารดามีอาชีพรับจ้าง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.19 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.70 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.31 มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.62 แบ่งเป็น

หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.41 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.88 น้อยที่สุดตามมีอาชีพอื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.05 เป็นหลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.85 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.88

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละจำนวนเพื่อนสนิทของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามหลักสูตรการศึกษา

จำนวนเพื่อนสนิท	หลักสูตรการศึกษา						รวม	
	2 ปีต่อเนื่อง		4 ปี		5 ปี		จำนวน (คน)	ร้อยละ
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ		
0 – 4 คน	2	8.33	21	38.89	28	24.78	51	26.70
5 – 9 คน	17	70.83	29	53.70	68	60.18	114	59.69
10 คนขึ้นไป	5	20.84	4	7.41	17	15.04	26	13.61
รวม	24	100.00	54	100.00	113	100.00	191	100.00
ค่าเฉลี่ย	6.25		4.35		5.47		5.25	

จากตารางที่ 13 พบว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 5 หลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง 4 ปี และ 5 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 191 คน พบว่าส่วนใหญ่มีจำนวนเพื่อนสนิท 5 - 9 คน จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 59.69 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 70.83 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 53.70 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 60.18 รองลงมา มีจำนวนเพื่อนสนิท 0 - 4 คน จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 26.70 แบ่งเป็นแผนการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 38.89 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 24.78 และน้อยที่สุดมีจำนวนเพื่อนสนิทมากกว่า 10 คน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 13.61 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.84 แผนการศึกษา 4 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.41 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 15.04

ตารางที่ 14 แสดงจำนวน และร้อยละในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมาที่มีการทำงานพิเศษ หรือมีรายได้เสริม ของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามหลักสูตรการศึกษา

ประวัติการ ทำงานพิเศษ	หลักสูตรการศึกษา						รวม	
	2 ปีต่อเนื่อง		4 ปี		5 ปี			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทำ	18	75.00	17	31.48	30	26.55	65	34.03
ไม่ทำ	6	25.00	37	68.52	83	73.45	126	65.97
รวม	24	100.00	54	100.00	113	100.00	191	100.00

จากตารางที่ 14 พบว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 5 หลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง 4 ปีและ 5 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 191 คน พบว่าส่วนใหญ่ในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมาไม่มีการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม มีจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 65.97 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 68.52 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 73.45 และในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมามีการทำงานพิเศษ หรือมีรายได้เสริม จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 34.03 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 31.48 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 26.55

ตารางที่ 15 แสดงจำนวน และร้อยละการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม นักศึกษาหรือไม่ ของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามหลักสูตรการศึกษา

ประสบการณ์ ในการเป็น ผู้นำกิจกรรม	หลักสูตรการศึกษา						รวม	
	2 ปีต่อเนื่อง		4 ปี		5 ปี			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	14	58.33	28	51.85	50	44.25	92	48.17
ไม่เคย	10	41.67	26	48.15	63	55.75	99	51.83
รวม	24	100.00	54	100.00	113	100.00	191	100.00

จากตารางที่ 15 พบว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 5 หลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง 4 ปี และ 5 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 191 คน พบว่าส่วนใหญ่ **ไม่เคย**เป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา (เช่น กรรมการสโมสรนักศึกษา ประธานชมรม ทีมงานในการจัดกิจกรรม) มีจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 51.83 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 48.15 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 55.75 และเคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา (เช่น กรรมการสโมสรนักศึกษา ประธานชมรม ทีมงานในการจัดกิจกรรม) มีจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 48.17 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 51.85 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 44.25

ตารางที่ 16 แสดงจำนวน และร้อยละการเคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจหรือไม่ ของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามหลักสูตรการศึกษา

ประสบการณ์ในการเข้า	หลักสูตรการศึกษา						รวม	
	2 ปีต่อเนื่อง		4 ปี		5 ปี			
ร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	19	79.17	46	85.19	86	76.11	151	79.06
ไม่เคย	5	20.83	8	14.81	27	23.89	40	20.94
รวม	24	100.00	54	100.00	113	100.00	191	100.00

จากตารางที่ 16 พบว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 5 หลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง 4 ปี และ 5 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 191 คน พบว่าส่วนใหญ่เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ (เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนา ชนบท กิจกรรมชมรม) มีจำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 79.06 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 79.17 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 85.19 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 76.11 และไม่เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ (เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาชนบท กิจกรรมชมรม) มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 20.94 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83

หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 14.81 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 23.89

ตารางที่ 17 แสดงจำนวน และร้อยละความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับใด ของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามหลักสูตรการศึกษา

ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรม	หลักสูตรการศึกษา						รวม	
	2 ปีต่อเนื่อง		4 ปี		5 ปี			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	1	4.17	2	3.70	1	0.88	4	2.09
ไม่เต็มใจ	0	0.00	4	7.41	3	2.65	7	3.64
เฉยๆ	4	16.67	24	44.44	52	46.02	80	41.88
เต็มใจ	17	70.83	20	37.04	49	43.36	86	45.03
เต็มใจอย่างยิ่ง	2	8.33	4	7.41	8	7.09	14	7.33
รวม	24	100.00	54	100.00	113	100.00	191	100.00

จากตารางที่ 17 พบว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 5 หลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง 4 ปี และ 5 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 191 คน พบว่าส่วนใหญ่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ (เช่น กิจกรรมรับน้องขึ้นดอย ขันโตก สปอร์ตเดย์ กิจกรรมทางวิชาการ) ในระดับเต็มใจ มีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 45.03 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 70.83 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 37.04 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 43.36 รองลงมา มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ (เช่น กิจกรรมรับน้องขึ้นดอย ขันโตก สปอร์ตเดย์ กิจกรรมทางวิชาการ) ในระดับเฉยๆ มีจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 41.88 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 46.02 มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ (เช่น กิจกรรมรับน้องขึ้นดอย ขันโตก สปอร์ตเดย์ กิจกรรมทางวิชาการ) ในระดับเต็มใจอย่างยิ่ง มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7.33 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 หลักสูตร

การศึกษา 4 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.41 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.08 มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ (เช่น กิจกรรม รับประทานอาหารค่ำ ชั้นโถก สปอร์ตเดย์ กิจกรรมทางวิชาการ)ในระดับไม่เต็มใจ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.66 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.41 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.65 และน้อยที่สุดมีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ (เช่น กิจกรรมรับประทานอาหารค่ำ ชั้นโถก สปอร์ตเดย์ กิจกรรมทางวิชาการ)ในระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่ง มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.09 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.70 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.88

ตารางที่ 18 แสดงจำนวน และร้อยละการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง ของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามหลักสูตรการศึกษา

การเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง	หลักสูตรการศึกษา						รวม	
	2 ปีต่อเนื่อง		4 ปี		5 ปี		จำนวน (คน)	ร้อยละ
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ		
เคยเรียนรู้	16	66.67	29	53.70	41	36.28	86	45.03
ไม่เคยเรียนรู้	8	33.33	25	46.30	72	63.72	105	54.97
รวม	24	100.00	54	100.00	113	100.00	191	100.00

จากตารางที่ 18 พบว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 5 หลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง 4 ปี และ 5 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 191 คน พบว่าส่วนใหญ่ ไม่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง มีจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 54.97 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 46.30 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 63.72 และเคยเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง มีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 45.03 แบ่งเป็นหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 หลักสูตรการศึกษา 4 ปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 53.70 และหลักสูตรการศึกษา 5 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 36.28

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์บัญชีข้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มี
ประสิทธิผลสูง

ผลการวิเคราะห์บัญชีข้อมใจและความสมดุลในการดำเนินชีวิตและ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มี
ประสิทธิผลสูง แสดงดังตาราง 19 ถึงตาราง 28

ตารางที่ 19 19.1-19.4 แสดงจำนวนและร้อยละของบัญชีข้อมใจ

19.1 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 3 – 4 กลุ่มตัวอย่าง
หลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง

บัญชีข้อมใจ	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อย ที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันแสดงความเมตตา และ เห็นอกเห็นใจต่อ ผู้อื่น	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (4.17)	11 (45.83)	10 (41.67)	2 (8.33)	4.54 (มาก)
ฉันเป็นคนรักษาสัญญา และให้ความสำคัญต่อ ข้อผูกพัน	0 (0.00)	1 (4.17)	3 (12.50)	8 (33.33)	7 (29.17)	5 (20.83)	4.50 (มาก)
ฉัน ไม่พุดถึงในสิ่งที่ ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง	0 (0.00)	1 (4.17)	6 (25.00)	9 (37.50)	7 (29.17)	1 (4.17)	4.04 (ค่อนข้างมาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.36 (มาก)

19.2 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่าง
หลักสูตรการศึกษา 4 ปี

บัญชีข้อมใจ	ระดับความคิดเห็น						
	จำนวน (ร้อยละ)						
	น้อย ที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
ฉันแสดงความเมตตา และ เห็นอกเห็นใจต่อ ผู้อื่น	0 (0.00)	1 (1.85)	6 (11.11)	23 (42.59)	22 (40.74)	2 (3.70)	4.33 (ค่อนข้างมาก)
ฉันเป็นคนรักษาสัญญา และให้ความสำคัญต่อ ข้อผูกพัน	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (7.41)	24 (44.44)	21 (38.89)	5 (9.26)	4.50 (มาก)
ฉันไม่พุดถึงในสิ่งที่ ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง	1 (1.85)	3 (5.56)	20 (37.04)	23 (42.59)	6 (11.11)	1 (1.85)	3.61 (ค่อนข้างมาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.15 (ค่อนข้างมาก)

19.3 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 5 กลุ่มตัวอย่าง
หลักสูตรการศึกษา 5 ปี

บัญชีข้อมใจ	ระดับความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	จำนวน (ร้อยละ)						
	น้อย ที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันแสดงความเมตตา และ เห็นอกเห็นใจต่อ ผู้อื่น	2 (1.77)	1 (0.88)	14 (12.39)	58 (51.33)	28 (24.78)	10 (8.85)	4.23 (ค่อนข้างมาก)
ฉันเป็นคนรักษาสัญญา และให้ความสำคัญต่อ ข้อผูกพัน	0 (0.00)	0 (0.00)	14 (12.39)	47 (41.59)	37 (32.74)	15 (13.27)	4.47 (มาก)
ฉันไม่พุดถึงในสิ่งที่ ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง	4 (3.54)	7 (6.19)	36 (31.86)	45 (39.82)	17 (15.04)	4 (3.54)	3.67 (ค่อนข้างมาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.12 (ค่อนข้างมาก)

19.4 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 5 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

บัญชีข้อมใจ	ระดับความคิดเห็น						
	จำนวน (ร้อยละ)						
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้างน้อย (3)	ค่อนข้างมาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
ฉันแสดงความเมตตาและเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น	2 (1.05)	2 (1.05)	21 (10.99)	92 (48.17)	60 (31.41)	14 (7.33)	4.30 (ค่อนข้างมาก)
ฉันเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน	0 (0.00)	1 (0.52)	21 (10.99)	79 (41.36)	65 (34.03)	25 (13.09)	4.48 (มาก)
ฉันไม่พุดถึงในสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง	0 (0.00)	5 (2.62)	11 (5.76)	62 (32.46)	77 (40.31)	30 (15.71)	3.70 (ค่อนข้างมาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.10 (ค่อนข้างมาก)

จากตารางที่ 19.1 – 19.4 พบว่าหากพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยบัญชีข้อมใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเท่ากับ 4.36 ส่วนหลักสูตรการศึกษา 4 ปี 5 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยบัญชีข้อมใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 4.12 และ 4.10 ตามลำดับ

ซึ่งเมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยแล้วพบว่าหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันแสดงความเมตตาและเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่นสูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันไม่พุดถึงในสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.54 และ 4.04 ตามลำดับ

หลักสูตรการศึกษา 4 ปี มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันไม่พุดถึงในสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.33 และ 3.61 ตามลำดับ

หลักสูตรการศึกษา 5 ปี มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันเป็นคนรักษาสัญญา และให้ความสำคัญต่อ

ข้อผูกพัน สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันไม่พุดถึงในสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.47 และ 3.67 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันไม่พุดถึงในสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.48 และ 3.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 20 20.1 – 20.4 แสดงจำนวน และร้อยละ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

20.1 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 3 – 4 กลุ่มตัวอย่าง หลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง

ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ระดับความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	จำนวน (ร้อยละ)						
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้างน้อย (3)	ค่อนข้างมาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันสามารถใช้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้เหมาะสม	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (16.67)	14 (58.33)	4 (16.67)	2 (8.33)	4.17 (ค่อนข้างมาก)
เวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงจุดสนใจและความต้องการของคนที่ฉันกำลังทำงานให้	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (12.50)	10 (41.67)	9 (37.50)	2 (8.33)	4.42 (มาก)
ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (4.17)	9 (37.50)	9 (37.50)	5 (20.83)	4.75 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.44 (มาก)

20.2 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่าง
หลักสูตรการศึกษา 4 ปี

ความสมดุลในการ ดำเนินชีวิต	ระดับความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	จำนวน (ร้อยละ)						
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันสามารถใช้เวลา อย่างสมดุลในแง่มุม ต่างๆ ของชีวิต การ งาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้ อย่างเหมาะสม	0 (0.00)	5 (9.26)	15 (27.78)	20 (37.04)	7 (12.96)	7 (12.96)	3.93 (ค่อนข้างมาก)
เวลาทำงาน ฉัน คำนึงถึงจุดสนใจ และความต้องการ ของคนที่ฉันกำลัง ทำงานให้	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (7.41)	29 (53.70)	14 (25.93)	7 (12.96)	4.44 (มาก)
ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉัน ทำ แต่ไม่ถึงกับทำ ให้หมดแรงหรือ หมดสภาพ	0 (0.00)	1 (1.85)	7 (12.96)	21 (38.89)	14 (25.93)	11 (20.37)	4.50 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.29 (ค่อนข้างมาก)

20.3 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 5 กลุ่มตัวอย่าง
หลักสูตรการศึกษา 5 ปี

ความสมดุลในการ ดำเนินชีวิต	ระดับความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	จำนวน (ร้อยละ)						
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันสามารถใช้เวลา อย่างสมดุลในแง่มุม ต่างๆ ของชีวิต	2	8	33	36	25	9	3.89
การทำงาน ครอบครั วเพื่อน และอื่นๆ ได้ อย่างเหมาะสม	(1.77)	(7.08)	(29.20)	(31.86)	(22.12)	(7.96)	(ค่อนข้างมาก)
เวลาทำงาน ฉัน คำนึงถึงจุดสนใจ และความต้องการ ของคนที่ฉันกำลัง ทำงานให้	1	1	17	46	34	14	4.35
	(0.88)	(0.88)	(15.04)	(40.71)	(30.09)	(12.39)	(มาก)
ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉัน ทำ แต่ไม่ถึงกับทำ ให้หมดแรงหรือ	1	1	15	41	36	19	4.48
หมดสภาพ	(0.88)	(0.88)	(13.27)	(36.28)	(31.86)	(16.81)	(มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.24 (ค่อนข้างมาก)

20.4 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 5 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ระดับความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้างน้อย (3)	ค่อนข้างมาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันสามารถให้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต	2	13	52	70	36	18	3.94
การทำงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้เหมาะสม	(1.05)	(6.81)	(27.23)	(36.65)	(18.85)	(9.42)	(ค่อนข้างมาก)
เวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงจุดสนใจและความต้องการของคนที่ฉันกำลังทำงานให้	1	1	24	85	57	23	4.39
	(0.52)	(0.52)	(12.57)	(44.50)	(29.84)	(12.04)	(มาก)
ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ	1	2	23	71	59	35	4.52
	(0.52)	(1.05)	(12.04)	(37.17)	(30.89)	(18.32)	(มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.28 (ค่อนข้างมาก)

จากตารางที่ 20.1 – 20.4 พบว่าหากพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างหลักสูตร

การศึกษา 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยบัญชีอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเท่ากับ 4.44 ส่วนหลักสูตร

การศึกษา 4 ปี 5 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยบัญชีอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมี

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 4.24 และ 4.28 ตามลำดับ

ซึ่งเมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยแล้วพบว่าหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉัน

ทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉัน

สามารถให้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.75 และ 4.17 ตามลำดับ

หลักสูตรการศึกษา 4 ปี มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยขั้นพื้นฐานในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยขั้นพื้นฐานสามารถให้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.50 และ 3.93 ตามลำดับ

หลักสูตรการศึกษา 5 ปี มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยขั้นพื้นฐานในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยขั้นพื้นฐานสามารถให้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.48 และ 3.89 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยขั้นพื้นฐานในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยขั้นพื้นฐานสามารถให้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.52 และ 3.94 ตามลำดับ

ตารางที่ 21 21.1 – 21.4 แสดงจำนวน และร้อยละ ระดับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ

21.1 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 3 – 4 กลุ่มตัวอย่าง
หลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง

อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อย ที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันควบคุม ชีวิตตัวเองได้	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (8.33)	6 (25.00)	6 (25.00)	10 (41.67)	5.00 (มาก)
ฉันทุ่มเทความพยายาม ในสิ่งที่ฉันสามารถทำ ได้มากกว่าในสิ่งที่ฉัน ไม่สามารถทำได้	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (4.17)	11 (45.83)	10 (41.67)	2 (8.33)	4.54 (มาก)
ฉันรับผิดชอบต่อ อารมณ์และการกระทำ ของฉันมากกว่าที่จะ โทษผู้อื่นหรือ สิ่งรอบข้าง	0 (0.00)	1 (4.17)	1 (4.17)	9 (37.50)	9 (37.50)	4 (16.67)	4.58 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.70 (มาก)

21.2 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่าง
หลักสูตรการศึกษา 4 ปี

อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรเอกทึฟ	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อย ที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันควบคุม ชีวิตตัวเองได้	0 (0.00)	1 1.9	6 11.1	21 38.9	17 31.5	9 16.7	4.48 (มาก)
ฉันทุ่มเทความพยายาม ในสิ่งที่ฉันสามารถทำ ได้มากกว่าในสิ่งที่ฉัน ไม่สามารถทำได้	0 (0.00)	0 (0.00)	3 5.6	23 42.6	19 35.2	9 16.7	4.63 (มาก)
ฉันรับผิดชอบต่อ อารมณ์และการกระทำ ของฉันมากกว่าที่จะ โทษผู้อื่นหรือ สิ่งรอบข้าง	0 (0.00)	0 (0.00)	7 13.0	22 40.7	20 37.0	5 9.3	4.43 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.51 (มาก)

21.3 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 5 กลุ่มตัวอย่าง
หลักสูตรการศึกษา 5 ปี

อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ	ระดับความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	จำนวน (ร้อยละ)						
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันควบคุม ชีวิตตัวเองได้	1 (0.88)	7 (6.19)	13 (11.50)	39 (34.51)	38 (33.63)	15 (13.27)	4.34 (มาก)
ฉันทุ่มเทความ พยายามในสิ่งที่ฉัน สามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่ฉัน ไม่สามารถทำได้	0 (0.00)	6 (5.31)	11 (9.73)	41 (36.28)	38 (33.63)	17 (15.04)	4.43 (มาก)
ฉันรับผิดชอบต่อ อารมณ์และการ กระทำของฉัน มากกว่าที่จะโทษ ผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง	0 (0.00)	3 (2.65)	16 (14.16)	49 (43.36)	34 (30.09)	11 (9.73)	4.30 (ค่อนข้างมาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.36 (มาก)

21.4 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 5 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรเอกทึฟ	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)						
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้างน้อย (3)	ค่อนข้างมาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
ฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้	2 (1.05)	7 (3.66)	21 (10.99)	66 (34.55)	61 (31.94)	34 (17.80)	4.46 (มาก)
ฉันทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้	0 (0.00)	6 (3.14)	15 (7.85)	75 (39.27)	67 (35.08)	28 (14.66)	4.50 (มาก)
ฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง	0 (0.00)	4 (2.09)	24 (12.57)	80 (41.88)	63 (32.98)	20 (10.47)	4.37 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.45 (มาก)

จากตารางที่ 21.1 – 21.4 พบว่าหากพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง 4 ปี 5 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยบัญชีข้อมใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 4.51 4.36 และ 4.45 ตามลำดับ

ซึ่งเมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยแล้วพบว่าหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้ สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้ ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 5.00 และ 4.54 ตามลำดับ

หลักสูตรการศึกษา 4 ปี มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้ สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และ

การกระทำของฉันทันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่น หรือสิ่งรอบข้าง ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.63 และ 4.43 ตามลำดับ

หลักสูตรการศึกษา 5 ปี มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันทันทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้ สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันทันฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันทันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่น หรือสิ่งรอบข้าง ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.43 และ 4.30 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันทันทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้ สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันทันฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันทันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่น หรือสิ่งรอบข้างต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.50 และ 4.37 ตามลำดับ

ตารางที่ 22 22.1 – 22.4 แสดงจำนวน และร้อยละ อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ

22.1 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 3 – 4 กลุ่มตัวอย่าง
หลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง

อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วย จุดมุ่งหมายในใจ	ระดับความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันรู้ว่าฉันต้องการ ความสำเร็จอะไร ในชีวิต	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (16.67)	9 (37.50)	8 (33.33)	3 (12.50)	4.42 (มาก)
ฉันจัดการและ เตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดี เพื่อหลีกเลี่ยงการ กระทำแบบเร่งด่วน หรือแบบฉุกเฉิน	0 (0.00)	1 (4.17)	5 (20.83)	11 (45.83)	6 (25.00)	1 (4.17)	4.00 (ค่อนข้างมาก)
ฉันเริ่มต้นแต่ละ สัปดาห์ด้วย เป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไร ให้สำเร็จ	2 (8.33)	1 (4.17)	3 (12.50)	8 (33.33)	7 (29.17)	3 (12.50)	4.08 (ค่อนข้างมาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.17 (ค่อนข้างมาก)

22.2 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่าง
หลักสูตรการศึกษา 4 ปี

อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วย จุดมุ่งหมายในใจ	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันรู้ว่าฉันต้องการ ความสำเร็จอะไร ในชีวิต	0 (0.00)	1 (1.85)	6 (11.11)	19 (35.19)	12 (22.22)	16 (29.63)	4.65 (มาก)
ฉันจัดการและ เตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อ หลีกเลี่ยงการกระทำ แบบเร่งด่วน หรือแบบฉุกเฉิน	0 (0.00)	5 (9.26)	8 (14.81)	24 (44.44)	13 (24.07)	4 (7.41)	4.06 (ค่อนข้างมาก)
ฉันเริ่มต้นแต่ละ สัปดาห์ด้วย เป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไร ให้สำเร็จ	2 (3.70)	2 (3.70)	23 (42.59)	13 (24.07)	10 (18.52)	4 (7.41)	3.72 (ค่อนข้างมาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.14 (ค่อนข้างมาก)

22.3 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 5 กลุ่มตัวอย่าง
หลักสูตรการศึกษา 5 ปี

อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วย จุดมุ่งหมายในใจ	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อย ที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันรู้ว่าฉันต้องการ ความสำเร็จอะไร ในชีวิต	0 (0.00)	7 (6.2)	19 (16.8)	29 (25.7)	24 (21.2)	34 (30.1)	4.52 (มาก)
ฉันจัดการและ เตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อ หลีกเลี่ยงการกระทำ แบบเร่งด่วน หรือแบบฉุกเฉิน	3 (2.7)	7 (6.2)	35 (31.0)	40 (35.4)	21 (18.6)	7 (6.2)	3.80 (ค่อนข้างมาก)
ฉันเริ่มต้นแต่ละ สัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ ชัดเจนว่า ฉันต้องการ ทำอะไรให้สำเร็จ	1 (0.9)	13 (11.5)	29 (25.7)	43 (38.1)	17 (15.0)	10 (8.8)	3.81 (ค่อนข้างมาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.04 (ค่อนข้างมาก)

22.4 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 5 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วย จุดมุ่งหมายในใจ	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันรู้ว่าฉันต้องการ ความสำเร็จอะไร ในชีวิต	1 (0.52)	7 (3.66)	29 (15.18)	57 (29.84)	44 (23.04)	53 (27.75)	4.54 (มาก)
ฉันจัดการและ เตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อ หลีกเลี่ยงการกระทำ แบบเร่งด่วน หรือแบบฉุกเฉิน	4 (2.09)	12 (6.28)	48 (25.13)	75 (39.27)	40 (20.94)	12 (6.28)	3.90 (ค่อนข้างมาก)
ฉันเริ่มต้นแต่ละ สัปดาห์ด้วย เป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไร ให้สำเร็จ	5 (2.62)	16 (8.38)	55 (28.80)	64 (33.51)	34 (17.80)	17 (8.90)	3.82 (ค่อนข้างมาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.09 (ค่อนข้างมาก)

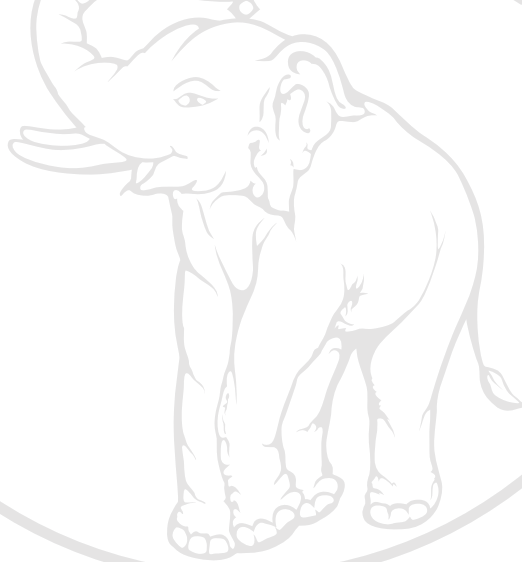
จากตารางที่ 22.1 – 22.4 พบว่าหากพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง 4 ปี 5 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยบัญชีข้อมูใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17, 4.14, 4.04 และ 4.09 ตามลำดับ

ซึ่งเมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยแล้วพบว่าหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉิน ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.42 และ 4.00 ตามลำดับ

หลักสูตรการศึกษา 4 ปี มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.65 และ 3.72 ตามลำดับ

หลักสูตรการศึกษา 5 ปี มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉิน ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.52 และ 3.80 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.54 และ 3.82 ตามลำดับ

CHIANG MAI UNIVERSITY 1964

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 23 23.1 – 23.4 แสดงจำนวน และร้อยละ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน

23.1 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 3 – 4 กลุ่มตัวอย่าง
หลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันมีวินัยในการทำ ตามแผนต่างๆ (ไม่ ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญ เปล่า และอื่นๆ)	0 (0.00)	1 (4.17)	7 (29.17)	9 (37.50)	6 (25.00)	1 (4.17)	3.92 (ค่อนข้างมาก)
ฉันไม่ยอมให้ กิจกรรมต่างๆ ที่ สำคัญที่ต้องทำใน ชีวิตหายไประยะ กิจกรรมที่วุ่นวาย อื่นๆ ในแต่ละวัน	0 (0.00)	1 (4.17)	3 (12.50)	13 (54.17)	7 (29.17)	0 (0.00)	4.04 (ค่อนข้างมาก)
สิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุก วันมีความหมายและ เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วย ให้ฉันไปสู่เป้าหมาย ที่วางไว้ในชีวิต	0 (0.00)	1 (4.17)	2 (8.33)	9 (37.50)	7 (29.17)	5 (20.83)	4.54 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.17 (ค่อนข้างมาก)

23.2 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่าง
หลักสูตรการศึกษา 4 ปี

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	ระดับความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	จำนวน (ร้อยละ)						
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันมีวินัยในการทำ ตามแผนต่างๆ (ไม่ ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้ สูญเปล่า และอื่นๆ)	0 (0.00)	7 (12.96)	18 (33.33)	23 (42.59)	6 (11.11)	0 (0.00)	3.52 (ค่อนข้างมาก)
ฉันไม่ยอมให้ กิจกรรมต่างๆ ที่ สำคัญที่ต้องทำใน ชีวิตหายไปเพราะ กิจกรรมที่วุ่นวาย อื่นๆ ในแต่ละวัน	1 (1.85)	2 (3.70)	22 (40.74)	21 (38.89)	7 (12.96)	1 (1.85)	3.63 (ค่อนข้างมาก)
สิ่งต่างๆ ที่ฉันทำ ทุกวันมีความหมาย และเป็นส่วนหนึ่ง ที่ช่วยให้ฉันไปสู่ เป้าหมายที่วางไว้ ในชีวิต	0 (0.00)	0 (0.00)	10 (18.52)	27 (50.00)	11 (20.37)	6 (11.11)	4.24 (ค่อนข้างมาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							3.80 (ค่อนข้างมาก)

23.3 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 5 กลุ่มตัวอย่าง
หลักสูตรการศึกษา 5 ปี

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	ระดับความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	จำนวน (ร้อยละ)						
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันมีวินัยในการทำ ตามแผนต่างๆ (ไม่ ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้ สูญเปล่า และอื่นๆ)	3 (2.65)	17 (15.04)	36 (31.86)	40 (35.40)	12 (10.62)	5 (4.42)	3.50 (ค่อนข้างน้อย)
ฉันไม่ยอมให้ กิจกรรมต่างๆ ที่ สำคัญที่ต้องทำใน ชีวิตหายไปเพราะ กิจกรรมที่วุ่นวาย อื่นๆ ในแต่ละวัน	1 (0.88)	4 (3.54)	35 (30.97)	43 (38.05)	21 (18.58)	9 (7.96)	3.94 (ค่อนข้างมาก)
สิ่งต่างๆ ที่ฉันทำ ทุกวันมีความหมาย และเป็นส่วนหนึ่ง ที่ช่วยให้ฉันไปสู่ เป้าหมายที่วางไว้ ในชีวิต	1 (0.88)	5 (4.42)	14 (12.39)	40 (35.40)	38 (33.63)	15 (13.27)	4.36 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							3.93 (ค่อนข้างมาก)

23.4 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 5 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	ระดับความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	จำนวน (ร้อยละ)						
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันมีวินัยในการทำ ตามแผนต่างๆ (ไม่ ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้ สูญเปล่า และอื่นๆ)	4 (92.09)	24 (12.57)	61 (31.94)	72 (37.70)	24 (12.57)	6 (3.14)	3.55 (ค่อนข้างมาก)
ฉันไม่ยอมให้ กิจกรรมต่างๆ ที่ สำคัญที่ต้องทำใน ชีวิตหายไปเพราะ กิจกรรมที่วุ่นวาย อื่นๆ ในแต่ละวัน	3 (1.57)	6 (3.14)	60 (31.41)	77 (40.31)	35 (18.32)	10 (5.24)	3.86 (ค่อนข้างมาก)
สิ่งต่างๆ ที่ฉันทำ ทุกวันมีความหมาย และเป็นส่วนหนึ่ง ที่ช่วยให้ฉันไปสู่ เป้าหมายที่วางไว้ ในชีวิต	1 (0.52)	6 (3.14)	26 (13.61)	76 (39.79)	56 (29.32)	26 (13.61)	4.35 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							3.92 (ค่อนข้างมาก)

จากตารางที่ 23.1 – 23.4 พบว่าหากพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง 4 ปี 5 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยบัญชีอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17, 3.80, 3.93 และ 3.92 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยแล้วพบว่าหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยสิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมี

ความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้อันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ย
อุปนิสัยฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่างๆ (ไม่ฝัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และ
อื่นๆ) ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.54 และ 3.92 ตามลำดับ

หลักสูตรการศึกษา 4 ปี มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยสิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็น
ส่วนหนึ่งที่ช่วยให้อันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันมีวินัยในการ
ทำตามแผนต่างๆ (ไม่ฝัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่นๆ) ต่ำที่สุด โดยมีค่า
เท่ากับ 4.24 และ 3.52 ตามลำดับ

หลักสูตรการศึกษา 5 ปี มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยสิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็น
ส่วนหนึ่งที่ช่วยให้อันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันมีวินัยในการ
ทำตามแผนต่างๆ (ไม่ฝัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่นๆ) ต่ำที่สุด โดยมีค่า
เท่ากับ 4.36 และ 3.50 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยสิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วน
หนึ่งที่ช่วยให้อันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันมีวินัยในการทำ
ตามแผนต่างๆ (ไม่ฝัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่นๆ) ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ
4.35 และ 3.55 ตามลำดับ

ตารางที่ 24 24.1 – 24.4 แสดงจำนวน และร้อยละ อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ

24.1 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 3 – 4 กลุ่มตัวอย่าง
หลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง

อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันให้ความสำคัญ กับความสำเร็จของ ผู้อื่นเท่า ๆ กับ ของฉันเอง	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (20.83)	9 (37.50)	10 (41.67)	0 (0.00)	4.21 (ค่อนข้างมาก)
ฉันให้ความร่วมมือ กับผู้อื่น	0 (0.00)	1 (4.17)	1 (4.17)	7 (29.17)	12 (50.00)	3 (12.50)	4.63 (มาก)
เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ ทำให้ทุกฝ่ายได้ ประโยชน์	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (16.67)	8 (33.33)	9 (37.50)	3 (12.50)	4.46 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.43 (มาก)

24.2 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่าง
หลักสูตรการศึกษา 4 ปี

อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ	ระดับความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	จำนวน (ร้อยละ)						
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันให้ความสำคัญ กับความสำเร็จของ ผู้อื่นเท่า ๆ กับ ของฉันเอง	0 (0.00)	1 (1.85)	14 (25.93)	26 (48.15)	11 (20.37)	2 (3.70)	3.98 (ค่อนข้างมาก)
ฉันให้ความร่วมมือ กับผู้อื่น	0 (0.00)	1 (1.85)	2 (3.70)	20 (37.04)	27 (50.00)	4 (7.41)	4.57 (มาก)
เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ ทำให้ทุกฝ่ายได้ ประโยชน์	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (12.96)	25 (46.30)	16 (29.63)	6 (11.11)	4.39 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.31 (ค่อนข้างมาก)

24.3 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 5 กลุ่มตัวอย่าง
หลักสูตรการศึกษา 5 ปี

อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันให้ความสำคัญ กับความสำเร็จของ ผู้อื่นเท่า ๆ กับ ของฉันเอง	3 (2.65)	4 (3.54)	18 (15.93)	53 (46.90)	22 (19.47)	13 (11.50)	4.12 (ค่อนข้างมาก)
ฉันให้ความร่วมมือ กับผู้อื่น	1 (0.88)	4 (3.54)	10 (8.85)	46 (40.71)	37 (32.74)	15 (13.27)	4.41 (มาก)
เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ ทำให้ทุกฝ่ายได้ ประโยชน์	3 (2.65)	1 (0.88)	7 (6.19)	51 (45.13)	38 (33.63)	13 (11.50)	4.41 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.31 (ค่อนข้างมาก)

24.4 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 5 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันให้ความสำคัญ กับความสำเร็จของ ผู้อื่นเท่า ๆ กับ ของฉันเอง	3 (1.57)	5 (2.62)	37 (19.37)	88 (46.07)	43 (22.51)	15 (7.85)	4.09 (ค่อนข้างมาก)
ฉันให้ความร่วมมือ กับผู้อื่น	1 (0.52)	6 (3.14)	13 (6.81)	73 (38.22)	76 (39.79)	22 (11.52)	4.48 (มาก)
เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ ทำให้ทุกฝ่ายได้ ประโยชน์	3 (1.57)	1 (0.52)	18 (9.42)	84 (43.98)	63 (32.98)	22 (11.52)	4.41 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.33 (ค่อนข้างมาก)

จากตารางที่ 19 พบว่าหากพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรการศึกษา 2 ปี ต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยบัญชีข้อมใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเท่ากับ 4.43 ส่วนหลักสูตรการศึกษา 4 ปี 5 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยบัญชีข้อมใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31, 4.31 และ 4.33 ตามลำดับ

ซึ่งเมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยแล้วพบว่าหลักสูตรการศึกษา 2 ปี ต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉัน ให้ความสำคัญร่วมมือกับผู้อื่น สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่น เท่า ๆ กับของฉันเอง ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.63 และ 4.21 ตามลำดับ

หลักสูตรการศึกษา 4 ปี มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยขึ้นให้ความร่วมมือกับผู้อื่น สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยขึ้นให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่า ๆ กับของตนเอง ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.57 และ 3.98 ตามลำดับ

หลักสูตรการศึกษา 5 ปี มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยขึ้นให้ความร่วมมือกับผู้อื่น และเวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันทพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์ สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยขึ้นให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่า ๆ กับของตนเอง ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.41 และ 4.12 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยขึ้นให้ความร่วมมือกับผู้อื่น สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยขึ้นให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่า ๆ กับของตนเอง ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.48 และ 4.09 ตามลำดับ

ตารางที่ 25 25.1–25.4 แสดงจำนวน และร้อยละ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจ
เรา

25.1 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 3 – 4 กลุ่มตัวอย่าง
หลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้ว จึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันเป็นคนอ่อนไหว ต่อความรู้สึกของ ผู้อื่น	0 (0.00)	1 (4.17)	3 (12.50)	12 (50.00)	4 (16.67)	4 (16.67)	4.29 (ค่อนข้างมาก)
ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของ ผู้อื่น	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (12.50)	7 (29.17)	12 (50.00)	2 (8.33)	4.54 (มาก)
เวลาฟัง ฉันพยายาม ทำความเข้าใจผู้พูด จากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมอง ของฉันเท่านั้น	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (12.50)	4 (16.67)	13 (54.17)	4 (16.67)	4.75 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.53 (มาก)

25.2 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่าง
หลักสูตรการศึกษา 4 ปี

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่น เข้าใจเรา	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันเป็นคน อ่อนไหวต่อ ความรู้สึกรของผู้อื่น	1 (1.85)	6 (11.11)	8 (14.81)	15 (27.78)	15 (27.78)	9 (16.67)	4.19 (ค่อนข้างมาก)
ฉันพยายามทำ ความเข้าใจถึง มุมมองของผู้อื่น	1 (1.85)	1 (1.85)	8 (14.81)	17 (31.48)	17 (31.48)	10 (18.52)	4.44 (มาก)
เวลาฟัง ฉัน พยายามทำความเข้าใจ กับผู้พูดจาก มุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จาก มุมมองของฉัน เท่านั้น	0 (0.00)	1 (1.85)	5 (9.26)	28 (51.85)	14 (25.93)	6 (11.11)	4.35 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.33

25.3 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 5 กลุ่มตัวอย่าง
หลักสูตรการศึกษา 5 ปี

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้ว จึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันเป็นคนอ่อนไหว ต่อความรู้ดีของ ผู้อื่น	4 (3.54)	2 (1.77)	31 (27.43)	29 (25.66)	31 (27.43)	16 (14.16)	4.14 (ค่อนข้างมาก)
ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของ ผู้อื่น	3 (2.65)	4 (3.54)	15 (13.27)	43 (38.05)	39 (34.51)	9 (7.96)	4.22 (ค่อนข้างมาก)
เวลาฟัง ฉันพยายาม ทำความเข้าใจผู้พูด จากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมอง ของฉันเท่านั้น	2 (1.77)	2 (1.77)	22 (19.47)	42 (37.17)	35 (30.97)	10 (8.85)	4.20 (ค่อนข้างมาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.19 (ค่อนข้างมาก)

25.4 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 5 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้ว จึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันเป็นคนอ่อนไหว ต่อความรู้สึกของ ผู้อื่น	5 (2.62)	9 (4.71)	42 (21.99)	56 (29.32)	50 (26.18)	29 (15.18)	4.17 (ค่อนข้างมาก)
ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของ ผู้อื่น	4 (2.09)	5 (2.62)	26 (13.61)	67 (35.08)	68 (35.60)	21 (10.99)	4.32 (ค่อนข้างมาก)
เวลาฟัง ฉันพยายาม ทำความเข้าใจผู้พูด จากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมอง ของฉันเท่านั้น	2 (1.05)	3 (1.57)	30 (15.71)	74 (38.74)	62 (32.46)	20 (10.47)	4.31 (ค่อนข้างมาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.27 (ค่อนข้างมาก)

จากตารางที่ 25.1 – 25.4 พบว่าหากพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยบัญชีข้อมใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเท่ากับ 4.53 ส่วนหลักสูตรการศึกษา 4 ปี 5 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยบัญชีข้อมใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33, 4.19 และ 4.27 ตามลำดับ

ซึ่งเมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยแล้วพบว่าหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยเวลาฟัง ฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูดจากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของฉันเท่านั้น สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่น ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.75 และ 4.29 ตามลำดับ

หลักสูตรการศึกษา 4 ปี มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่น ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.44 และ 4.19 ตามลำดับ

หลักสูตรการศึกษา 5 ปี มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่น ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.22 และ 4.14 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่น ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.32 และ 4.17 ตามลำดับ

ตารางที่ 26 26.1–26.4 แสดงจำนวน และร้อยละ อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง

26.1 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 3 – 4 กลุ่มตัวอย่าง
หลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง

อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลัง ประสาน ความแตกต่าง	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันให้ความสำคัญ และค้นหาสิ่งที่อยู่ ภายในใจของผู้อื่น	0 (0.00)	1 (4.17)	2 (8.33)	9 (37.50)	10 (41.67)	2 (8.33)	4.42 (มาก)
ฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ ในการแสวงหา แนวความคิดและ วิธีแก้ไขปัญหาที่ แปลกใหม่ และ ดีกว่า	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (16.67)	7 (29.17)	12 (50.00)	1 (4.17)	4.42 (มาก)
ฉันชอบกระตุ้นให้ ผู้อื่นแสดงความ ความคิดเห็น	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (16.67)	13 (54.17)	7 (29.17)	0 (0.00)	4.13 (ค่อนข้างมาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.32 (ค่อนข้างมาก)

26.2 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่าง
หลักสูตรการศึกษา 4 ปี

อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลัง ประสาน ความแตกต่าง	ระดับความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	จำนวน (ร้อยละ)						
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันให้ความสำคัญ และค้นหาสิ่งที่อยู่ ภายในใจของผู้อื่น	0 (0.00)	1 (1.85)	10 (18.52)	23 (42.59)	18 (33.33)	2 (3.70)	4.19 (ค่อนข้างมาก)
ฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ ในการแสวงหา แนวความคิดและ วิธีแก้ไขปัญหาที่ แปลกใหม่ และ ดีกว่า	0 (0.00)	0 (0.00)	9 (16.67)	26 (48.15)	14 (25.93)	5 (9.26)	4.28 (ค่อนข้างมาก)
ฉันชอบกระตุ้นให้ ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น	0 (0.00)	2 (3.70)	21 (38.89)	21 (38.89)	8 (14.81)	2 (3.70)	3.76 (ค่อนข้างมาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.07 (ค่อนข้างมาก)

26.3 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 5 กลุ่มตัวอย่าง
หลักสูตรการศึกษา 5 ปี

อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลัง ประสาน ความแตกต่าง	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันให้ความสำคัญ และค้นหาสิ่งที่อยู่ ภายในใจของผู้อื่น	0 (0.00)	3 (2.65)	25 (22.12)	48 (42.48)	25 (22.12)	12 (10.62)	4.16 (ค่อนข้างมาก)
ฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ ในการแสวงหา แนวความคิดและ วิธีแก้ไขปัญหาที่ แปลกใหม่ และ ดีกว่า	1 (0.88)	2 (1.77)	13 (11.50)	52 (46.02)	34 (30.09)	11 (9.73)	4.32 (ค่อนข้างมาก)
ฉันชอบกระตุ้นให้ ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น	2 (1.77)	8 (7.08)	23 (20.35)	47 (41.59)	24 (21.24)	9 (7.96)	3.97 (ค่อนข้างมาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.15 (ค่อนข้างมาก)

26.4 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 5 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลัง ประสาน ความแตกต่าง	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันให้ความสำคัญ และค้นหาสิ่งที่อยู่ ภายในใจของผู้อื่น	0 (0.00)	5 (2.62)	37 (19.37)	80 (41.88)	53 (27.75)	16 (8.38)	4.20 (ค่อนข้างมาก)
ฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ ในการแสวงหา แนวความคิดและ วิธีแก้ไขปัญหาที่ แปลกใหม่ และ ดีกว่า	1 (0.52)	2 (1.05)	26 (13.61)	85 (44.50)	60 (31.41)	17 (8.90)	4.32 (ค่อนข้างมาก)
ฉันชอบกระตุ้นให้ ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น	2 (1.05)	10 (5.24)	48 (25.13)	81 (42.41)	39 (20.42)	11 (5.76)	3.93 (ค่อนข้างมาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.15 (ค่อนข้างมาก)

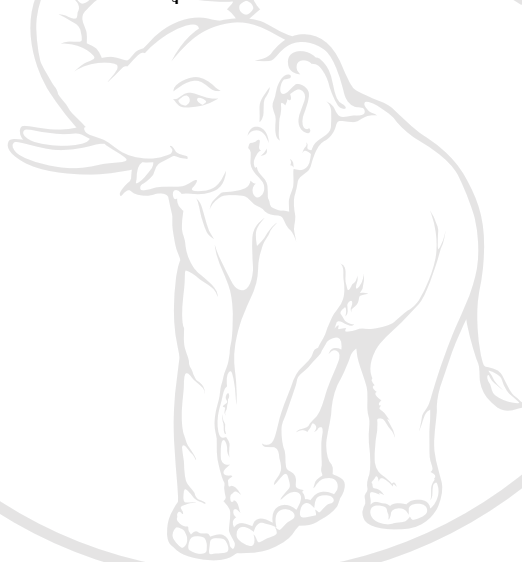
จากตารางที่ 26.1 – 26.4 พบว่าหากพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง 4 ปี 5 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยบัญชีข้อมใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32, 4.07, 4.15 และ 4.15 ตามลำดับ

ซึ่งเมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยแล้วพบว่าหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันให้ความสำคัญ และค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น และฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่ และดีกว่า สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.42 และ 4.13 ตามลำดับ

หลักสูตรการศึกษา 4 ปี มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่ และดีกว่า สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.28 และ 3.76 ตามลำดับ

หลักสูตรการศึกษา 5 ปี มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่ และดีกว่า สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.32 และ 3.97 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่ และดีกว่า สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.32 และ 3.93 ตามลำดับ

CHIANG MAI UNIVERSITY 1964

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 27 27.1–27.4 แสดงจำนวน และร้อยละ อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

27.1 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 3 – 4 กลุ่มตัวอย่าง
หลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง

อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อย ที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันให้ความสำคัญกับ สุขภาพทางกาย และความเป็นอยู่ที่ดี ของฉัน	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (4.17)	9 (37.50)	10 (41.67)	4 (16.67)	4.71 (มาก)
ฉันพยายามอย่างมากที่ จะสร้างและปรับปรุง ความสัมพันธ์กับผู้อื่น	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	15 (62.50)	5 (20.83)	4 (16.67)	4.54 (มาก)
ฉันใช้เวลาในการหา ความหมายและ ความสุขในชีวิต	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (12.50)	6 (25.00)	6 (25.00)	9 (37.50)	4.88 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.71 (มาก)

27.2 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่าง
หลักสูตรการศึกษา 4 ปี

อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่ เสมอ	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันให้ความสำคัญ กับสุขภาพทางกาย และความเป็นอยู่ที่ดี ของฉัน	0 (0.00)	2 (3.70)	11 (20.37)	25 (46.30)	11 (20.37)	5 (9.26)	4.11 (ค่อนข้างมาก)
ฉันพยายามอย่างมาก ที่จะสร้างและ ปรับปรุง ความสัมพันธ์ กับผู้อื่น	0 (0.00)	1 (1.85)	11 (20.37)	24 (44.44)	12 (22.22)	6 (11.11)	4.20 (ค่อนข้างมาก)
ฉันใช้เวลาในการหา ความหมายและ ความสุขในชีวิต	1 (1.85)	1 (1.85)	7 (12.96)	15 (27.78)	16 (29.63)	14 (25.93)	4.59 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.30 (ค่อนข้างมาก)

27.3 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 5 กลุ่มตัวอย่าง
หลักสูตรการศึกษา 5 ปี

อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่ เสมอ	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันให้ความสำคัญ กับสุขภาพทางกาย และความเป็นอยู่ที่ดี ของฉัน	2 (1.77)	7 (6.19)	22 (19.47)	44 (38.94)	22 (19.47)	16 (14.16)	4.11 (ค่อนข้างมาก)
ฉันพยายามอย่างมาก ที่จะสร้างและ ปรับปรุง ความสัมพันธ์กับ ผู้อื่น	2 (1.77)	3 (2.65)	14 (12.39)	49 (43.36)	31 (27.43)	14 (12.39)	4.29 (ค่อนข้างมาก)
ฉันใช้เวลาในการหา ความหมายและ ความสุขในชีวิต	1 (0.88)	4 (3.54)	17 (15.04)	28 (24.78)	36 (31.86)	27 (23.89)	4.55 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.32 (ค่อนข้างมาก)

27.4 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 5 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้างน้อย (3)	ค่อนข้างมาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	
ฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกายและความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน	2 (1.05)	9 (4.71)	34 (17.80)	78 (40.84)	43 (22.51)	25 (13.09)	4.18 (ค่อนข้างมาก)
ฉันพยายามอย่างมากที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น	2 (1.05)	4 (2.09)	25 (13.09)	88 (46.07)	48 (25.13)	24 (12.57)	4.30 (ค่อนข้างมาก)
ฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต	2 (1.05)	5 (2.62)	27 (14.14)	49 (25.65)	58 (30.37)	50 (26.18)	4.60 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม							4.36 (มาก)

จากตารางที่ 27.1 – 27.4 พบว่าหากพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่องและกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยบัญชีรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเท่ากับ 4.71 และ 4.36 ส่วนหลักสูตรการศึกษา 4 ปี และ 5 ปี มีค่าเฉลี่ยบัญชีรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 และ 4.32 ตามลำดับ

ซึ่งเมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยแล้วพบว่าหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยฉันพยายามอย่างมากที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.88 และ 4.54 ตามลำดับ

หลักสูตรการศึกษา 4 ปี มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยนั้นใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยนั้นให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกาย และความเป็นอยู่ที่ดีของนั้น ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.59 และ 4.11 ตามลำดับ

หลักสูตรการศึกษา 5 ปี มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยนั้นใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยนั้นให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกาย และความเป็นอยู่ที่ดีของนั้น ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.55 และ 4.11 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยนั้นใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต สูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยนั้นให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกาย และความเป็นอยู่ที่ดีของนั้น ต่ำที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 4.60 และ 4.18 ตามลำดับ

ตารางที่ 28 28.1–28.4 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวมเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ตาราง 28.1 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 3 – 4 กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง

กลุ่มอุปนิสัย	ระดับอุปนิสัย						ค่าเฉลี่ย (แปดผล)
	จำนวน		ร้อยละ		มาก		
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก (5)	มากที่สุด	
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (12.50)	9 (37.50)	9 (37.50)	3 (12.50)	4.44 (มาก)
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (4.17)	8 (33.33)	13 (54.17)	2 (8.33)	4.50 (มาก)
ภาพรวมเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (4.17)	11 (45.83)	9 (37.50)	3 (12.50)	4.43 (มาก)

จากตาราง พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยในกลุ่มชัยชนะส่วนตัว ชัยชนะในสังคม และเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44, 4.50 และ 4.43 ตามลำดับ

ตาราง 28.2 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่ม
ตัวอย่างหลักสูตร 4 ปี

กลุ่มอุปนิสัย	ระดับอุปนิสัย						ค่าเฉลี่ย (แปดผล)
	จำนวน (ร้อยละ)						
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก (5)	มาก ที่สุด	
กลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะส่วนตัว	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (12.96)	30 (55.56)	12 (22.22)	5 (9.26)	4.29 (ค่อนข้างมาก)
กลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะในสังคม	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (11.11)	26 (48.15)	18 (33.33)	4 (7.41)	4.25 (ค่อนข้างมาก)
ภาพรวมเจตอุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (7.41)	33 (61.11)	14 (25.93)	3 (5.56)	4.21 (ค่อนข้างมาก)

จากตาราง พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยในกลุ่มชัยชนะส่วนตัว ชัยชนะในสังคม และ
เจตอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29, 4.25 และ
4.21 ตามลำดับ

ตาราง 28.3 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 5 กลุ่ม
ตัวอย่างหลักสูตร 5 ปี

กลุ่มอุปนิสัย	ระดับอุปนิสัย						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	จำนวน (ร้อยละ)						
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก (5)	มาก ที่สุด	
กลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะส่วนตัว	0 (0.00)	5 (4.42)	10 (8.85)	57 (50.44)	37 (32.74)	4 (3.54)	4.16 (ค่อนข้างมาก)
กลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะในสังคม	1 (0.88)	3 (2.65)	8 (7.08)	52 (46.02)	40 (35.40)	9 (7.96)	4.24 (ค่อนข้างมาก)
ภาพรวมเจตอุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	1 (0.88)	2 (1.77)	6 (5.31)	62 (54.87)	37 (32.74)	5 (4.42)	4.19 (ค่อนข้างมาก)

จากตาราง พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยในกลุ่มชัยชนะส่วนตัว ชัยชนะในสังคม และ
เจตอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16, 4.24 และ
4.19 ตามลำดับ

ตาราง 28.4 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 5 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

กลุ่มอุปนิสัย	ระดับอุปนิสัย						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	จำนวน (ร้อยละ)						
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก (5)	มาก ที่สุด	
กลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะส่วนตัว	0 (0.00)	5 (2.62)	20 (10.47)	96 (50.26)	58 (30.37)	12 (6.28)	4.20 (ค่อนข้างมาก)
กลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะในสังคม	1 (0.52)	3 (1.57)	15 (7.85)	86 (45.03)	71 (37.17)	15 (7.85)	4.28 (ค่อนข้างมาก)
ภาพรวมเจตอุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	1 (0.52)	2 (1.05)	11 (5.76)	106 (55.50)	60 (31.41)	11 (5.76)	4.22 (ค่อนข้างมาก)

จากตาราง พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยในกลุ่มชัยชนะส่วนตัว ชัยชนะในสังคม และเจตอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20, 4.28 และ 4.22 ตามลำดับ

ตาราง 29 29.1 – 29.4 สรุปค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย บัญชีอารมณ์ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และ ภาพรวมเจตอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แยกแสดงรายอุปนิสัย

ตาราง 29.1 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 3 – 4 กลุ่ม ตัวอย่างหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง

อุปนิสัย	คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
บัญชีอารมณ์	4.36	มาก
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	4.44	มาก
อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ	4.70	มาก
อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วย จุดหมายในใจ	4.17	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญ ก่อน	4.17	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ	4.43	มาก
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	4.53	มาก
อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสาน ความต่าง	4.32	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่ เสมอ	4.71	มาก

จากตาราง พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับบัญชีอารมณ์ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา และอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36, 4.44, 4.70, 4.43, 4.53 และ 4.71 ตามลำดับ ส่วนอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน และอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17, 4.17 และ 4.32 ตามลำดับ

ตาราง 29.2 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัย	คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
บัญชีออมใจ	4.15	ค่อนข้างมาก
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	4.29	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ	4.51	มาก
อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วย จุดหมายในใจ	4.14	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญ ก่อน	3.80	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ	4.31	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	4.33	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสาน ความต่าง	4.07	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 7 ลับเหลี่ยมให้คมอยู่ เสมอ	4.30	ค่อนข้างมาก

จากตาราง พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ส่วนบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 7 ลับเหลี่ยมให้คมอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15, 4.29, 4.14, 3.80, 4.31, 4.33, 4.07 และ 4.30 ตามลำดับ

ตาราง 29.3 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 5 กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 5 ปี

อุปนิสัย	คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
บัญชีออมใจ	4.12	ค่อนข้างมาก
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	4.24	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ	4.36	มาก
อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วย จุดหมายในใจ	4.04	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญ ก่อน	3.93	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ	4.31	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	4.19	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสาน ความต่าง	4.15	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 7 ปล่อยให้ผมอยู่ เสมอ	4.32	ค่อนข้างมาก

จากตาราง พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ส่วนบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 7 ปล่อยให้ผมอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12, 4.24, 4.04, 3.93, 4.31, 4.19, 4.15 และ 4.32 ตามลำดับ

ตาราง 29.4 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมชั้นปีที่ 1 – 5 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัย	คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
บัญชีออมใจ	4.10	ค่อนข้างมาก
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	4.28	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ	4.45	มาก
อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วย จุดหมายในใจ	4.09	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญ ก่อน	3.92	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ	4.33	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	4.27	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสาน ความต่าง	4.15	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 7 ลับเหลี่ยมให้คมอยู่ เสมอ	4.36	มาก

จากตาราง พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ และอุปนิสัยที่ 7 ลับเหลี่ยมให้คมอยู่เสมอ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 และ 4.36 ส่วนบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา และอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10, 4.28, 4.09, 3.92, 4.33, 4.27 และ 4.15 ตามลำดับ

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย โดยใช้วิธี
หาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient)

ผู้ทำการศึกษาต้องการหาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัยของนักศึกษา คณะ
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ผู้ทำการศึกษาได้เลือกใช้วิธี
หาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient) ใน
การวิเคราะห์สหสัมพันธ์

ตาราง 30 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัย
สำหรับผู้มีประสิทธิภาพสูงทั้ง 7 ประการ

อุปนิสัย	Correlation coefficient								
	A	B	C	D	E	F	G	H	I
A	-								
B	.381	-							
C	.444	.565	-						
D	.313	.615	.576	-					
E	.251	.515	.475	.701	-				
F	.468	.408	.548	.449	.321	-			
G	.435	.291	.430	.265	.189	.626	-		
H	.410	.439	.524	.403	.345	.594	.658	-	
I	.477	.396	.484	.413	.269	.511	.488	.509	-

ระดับความสัมพันธ์
มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

A คือ บัญชีออมใจ

B คือ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

C คือ อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน

D คือ อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ

E คือ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ

F คือ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

G คือ อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

H คือ อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง

I คือ อุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอ

จากตาราง 30 พบว่าบัญญัติข้อใจ สมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึง อุปนิสัยที่ 7 มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ยกเว้น บางอุปนิสัยที่มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ คือ

- บัญชีข้อใจ กับ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ
- อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา กับ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต
- อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา กับ อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ
- อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา กับ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีข้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ
ช่วยขณะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะในสังคม และภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผล
สูงจำแนกตามคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม
มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 31 เลขที่ของสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA)

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์	ระดับอุปนิสัย				
	A	B	C	D	E
เพศ	1	2	3	4	5
ช่วงอายุ	6	7	8	9	10
ชั้นปีที่กำลังศึกษา	11	12	13	14	15
หลักสูตร	16	17	18	19	20
ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	21	22	23	24	25
ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	26	27	28	29	30
ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	31	32	33	34	35
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	36	37	38	39	40
สถานภาพของบิดา/มารดา	41	42	43	44	45
อาชีพของบิดา	46	47	48	49	50
อาชีพของมารดา	51	52	53	54	55
ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	56	57	58	59	60
ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม	61	62	63	64	65
ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม นักศึกษา	66	67	68	69	70
ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	71	72	73	74	75
ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือ มหาวิทยาลัยจัดให้	76	77	78	79	80
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพสูง	81	82	83	84	85

หมายเหตุ A คือ ระดับบัญชีออมใจ,

B คือ ระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

C คือ ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว (อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และ 7)

D คือ ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และ 7)

E คือ ระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง (อุปนิสัย 1 ถึง 7)

สมมติฐานที่ 1

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขีอมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขีอมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขีอมใจแตกต่างกัน

ตาราง 32 ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีขีอมใจจำแนกตามเพศ

32 ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	99	4.11	0.644	0.065
หญิง	92	4.21	0.573	0.060

32 ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

บัญชีขีอมใจ	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.796	0.374	-1.160	189	0.247

จากตาราง 32 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีขีอมใจมากกว่าเพศชาย เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.796 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดย

พิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.247 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่เพศแตกต่างกัน มีระดับบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 33ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามเพศ

33ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	99	4.25	0.821	0.083
หญิง	92	4.32	0.781	0.081

33ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ความสมดุลใน การดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.377	0.540	-0.629	189	0.530

จากตาราง 33 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่าเพศชาย เมื่อทดสอบความแปรปรวน โดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.377 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.530 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่เพศแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเพศแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเพศแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 34ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวจำแนกตามเพศ

34ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	99	4.25	0.592	0.059
หญิง	92	4.15	0.711	0.074

34ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะส่วนตัว	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.053	0.306	1.773	272	0.077

จากตาราง 34 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวมากกว่าเพศหญิง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.306 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.077 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่เพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 35ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามเพศ
35ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	99	4.26	0.709	0.071
หญิง	92	4.29	0.664	0.069

35ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.064	0.801	-0.266	189	0.791

จากตาราง 35 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่าเพศหญิง เมื่อทดสอบความแปรปรวน โดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.801 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.791 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่เพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 36ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง จำแนกตามเพศ

36ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	99	4.24	0.578	0.058
หญิง	92	4.20	0.643	0.067

36ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

เจ็ดอุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.901	.344	0.413	189	0.680

จากตาราง 36 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่าเพศหญิง เมื่อทดสอบความแปรปรวน โดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.344 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.680 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขีอมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขีอมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขีอมใจแตกต่างกัน

ตาราง 37ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีขีอมใจจำแนกตามอายุ

37ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
18 - 20	78	4.15	0.536	0.061
21 - 23	108	4.16	0.667	0.064
24 - 26	5	4.33	0.527	0.236

37ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.516	2	188	0.222

37ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.168	2	0.084	0.223	0.800
ภายในกลุ่ม	70.908	188	0.377		
รวม	71.076	190			

จากตาราง 37 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 24 - 26 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีจอมใจสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 18 - 20 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีจอมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.222 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.800 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับบัญชีจอมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 38ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามอายุ

38ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
18 - 20	78	4.26	0.808	0.092
21 - 23	108	4.30	0.811	0.078
24 - 26	5	4.20	0.558	0.249

38ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.761	2	188	0.468

38ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.078	2	0.039	0.060	0.942
ภายในกลุ่ม	121.843	188	0.648		
รวม	121.921	190			

จากตาราง 38 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 21 - 23 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 24 - 26 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.468 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.942 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 8

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 39ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามอายุ

39ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
18 - 20	78	4.18	0.642	0.073
21 - 23	108	4.23	0.662	0.064
24 - 26	5	4.07	0.696	0.311

39ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.149	2	188	0.862

39ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.231	2	0.116	0.270	0.764
ภายในกลุ่ม	80.611	188	0.429		
รวม	80.842	190			

จากตาราง 39 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 21 - 23 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะ ส่วนคนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 24 - 26 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนคนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.862 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.764 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะ ส่วนคนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 9

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 40ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามอายุ

40ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
18 - 20	78	4.32	0.568	0.064
21 - 23	108	4.23	0.768	0.074
24 - 26	5	4.57	0.360	0.161

40ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.100	2	188	0.125

40ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.813	2	0.407	0.863	0.423
ภายในกลุ่ม	88.588	188	0.471		
รวม	89.402	190			

จากตาราง 40 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 24 - 26 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 21 - 23 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.126 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.423 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 10

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 41ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง จำแนกตามอายุ

41ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
18 - 20	78	4.24	0.553	0.063
21 - 23	108	4.21	0.655	0.063
24 - 26	5	4.27	0.486	0.217

41ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.542	2	188	0.582

41ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.034	2	0.017	0.045	0.956
ภายในกลุ่ม	70.417	188	0.375		
รวม	70.451	190			

จากตาราง 41 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 24 - 27 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 21 - 23 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.582 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.956 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า

นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 11

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับบัญชีขีอมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับบัญชีขีอมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับบัญชีขีอมใจแตกต่างกัน

ตาราง 42ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีขีอมใจจำแนกตามชั้นปี

42ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ปีที่ 1	39	4.13	0.605	0.097
ปีที่ 2	43	4.19	0.461	0.070
ปีที่ 3	51	4.26	0.644	0.090
ปีที่ 4	47	4.16	0.644	0.094
ปีที่ 5	11	3.67	0.715	0.216

42ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.941	4	186	0.441

42ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.291	4	0.823	2.258	0.065
ภายในกลุ่ม	67.785	186	0.364		
รวม	71.076	190			

จากตาราง 42 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 5 มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.441 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.065 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 12

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 43ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามชั้นปี

43ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ปีที่ 1	39	4.41	0.707	0.113
ปีที่ 2	43	4.07	0.809	0.123
ปีที่ 3	51	4.31	0.856	0.120
ปีที่ 4	47	4.31	0.737	0.107
ปีที่ 5	11	4.39	1.052	0.317

43ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.825	4	186	0.511

43ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.791	4	0.698	1.089	0.363
ภายในกลุ่ม	119.130	186	0.640		
รวม	121.921	190			

จากตาราง 43 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.511 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.363 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 13

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 44ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวจำแนกตามชั้นปี

44ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ปีที่ 1	39	4.28	0.571	0.091
ปีที่ 2	43	4.09	0.678	0.103

44ก ค่าทางสถิติทั่วไป (ต่อ)

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ปีที่ 3	51	4.19	0.582	0.081
ปีที่ 4	47	4.31	0.661	0.096
ปีที่ 5	11	4.02	1.020	0.308

44ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.202	4	186	0.311

44ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.732	4	0.433	1.018	0.399
ภายในกลุ่ม	79.110	186	0.425		
รวม	80.842	190			

จากตาราง 44 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 5 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.311 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.399 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 14

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 45ก-ง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามชั้นปี
45ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ปีที่ 1	39	4.44	0.611	0.098
ปีที่ 2	43	4.19	0.464	0.071
ปีที่ 3	51	4.33	0.804	0.113
ปีที่ 4	47	4.32	0.619	0.090
ปีที่ 5	11	3.61	0.992	0.299

45ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.396	4	186	0.052

45ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	6.483	4	1.621	3.635	0.007
ภายในกลุ่ม	82.919	186	0.446		
รวม	89.402	190			

45ง การเปรียบเทียบพหุคูณ

ชั้นปี (I)	ชั้นปี (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ปีที่ 1	ปีที่ 2	0.254	0.148	0.565
	ปีที่ 3	0.105	0.142	0.968
	ปีที่ 4	0.123	0.145	0.948
	ปีที่ 5	0.826*	0.228	0.012
ปีที่ 2	ปีที่ 1	-0.254	0.148	0.565
	ปีที่ 3	-0.149	0.138	0.884
	ปีที่ 4	-0.131	0.141	0.929
	ปีที่ 5	0.572	0.226	0.174
ปีที่ 3	ปีที่ 1	-0.105	0.142	0.968
	ปีที่ 2	0.149	0.138	0.884
	ปีที่ 4	0.018	0.135	1.000
	ปีที่ 5	0.721*	0.222	0.035
ปีที่ 4	ปีที่ 1	-0.123	0.145	0.948
	ปีที่ 2	0.131	0.141	0.929
	ปีที่ 3	-0.018	0.135	1.000
	ปีที่ 5	0.703*	0.224	0.046
ปีที่ 5	ปีที่ 1	-0.826*	0.228	0.012
	ปีที่ 2	-0.572	0.226	0.174
	ปีที่ 3	-0.721*	0.222	0.035
	ปีที่ 4	-0.703*	0.224	0.046

จากตาราง 45 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 5 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.052 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.007 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่า มีนักศึกษาศาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีระดับความสมคูลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ คือนักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 5, นักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 3 กับนักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 5 และนักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 4 กับนักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 5

สมมติฐานที่ 15

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาศาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาศาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาศาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 46ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง
จำแนกตามชั้นปี

46ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ปีที่ 1	39	4.36	0.559	0.090
ปีที่ 2	43	4.10	0.504	0.077
ปีที่ 3	51	4.25	0.619	0.087
ปีที่ 4	47	4.28	0.584	0.085
ปีที่ 5	11	3.83	0.986	0.297

46ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.357	4	186	0.250

46ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.326	4	0.831	2.304	0.060
ภายในกลุ่ม	67.125	186	0.361		
รวม	70.451	190			

จากตาราง 46 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ด
อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 5 มีค่าเฉลี่ย
ระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่ม
ประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.250 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับ
สมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ย
ระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.060 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับ
สมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 16

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่ศึกษาในหลักสูตรที่ต่างกัน มีระดับบัญชีขีอมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ศึกษาในหลักสูตรที่ต่างกัน มีระดับบัญชีขีอมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ศึกษาในหลักสูตรที่ต่างกัน มีระดับบัญชีขีอมใจแตกต่างกัน

ตาราง 47ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีขีอมใจจำแนกตามหลักสูตร

47ก ค่าทางสถิติทั่วไป

หลักสูตร	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
2 ปีต่อเนื่อง	24	4.36	0.708	0.145
4 ปี	54	4.15	0.537	0.073
5 ปี	113	4.12	0.621	0.058

47ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.844	2	188	0.161

47ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.126	2	0.563	1.512	0.223
ภายในกลุ่ม	69.951	188	0.372		
รวม	71.076	190			

จากตาราง 47 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในหลักสูตร 5 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.161 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.223 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับบัญชีอมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 17

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 48ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามหลักสูตร
48ก ค่าทางสถิติทั่วไป

หลักสูตร	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
2 ปีต่อเนื่อง	24	4.44	0.693	0.141
4 ปี	54	4.29	0.783	0.106
5 ปี	113	4.24	0.832	0.078

48ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.526	2	188	0.592

48ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.818	2	0.409	0.635	0.531
ภายในกลุ่ม	121.102	188	0.644		
รวม	121.921	190			

จากตาราง 48 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในหลักสูตร 5 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.592 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.531 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 18

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 49ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามหลักสูตร

49ก ค่าทางสถิติทั่วไป

หลักสูตร	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
2 ปีต่อเนื่อง	24	4.44	0.601	0.123
4 ปี	54	4.19	0.604	0.082
5 ปี	113	4.16	0.679	0.064

49ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.164	2	188	0.849

49ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.519	2	0.759	1.800	0.168
ภายในกลุ่ม	79.323	188	0.422		
รวม	80.842	190			

จากตาราง 49 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม
 cupนีสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในหลักสูตร 5 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม
 cupนีสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig.
 เท่ากับ 0.849 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า
 ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับcupนีสัยได้ค่า
 Sig. เท่ากับ 0.168 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า
 นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่ศึกษาในหลักสูตร
 ที่แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มcupนีสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 19

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่
 โจ้ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มcupนีสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการ
 ทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่
 โจ้ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มcupนีสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่
 โจ้ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มcupนีสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 50ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตาม
หลักสูตร

50ก ค่าทางสถิติทั่วไป

หลักสูตร	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
2 ปีต่อเนื่อง	24	4.50	0.594	0.121
4 ปี	54	4.25	0.583	0.079
5 ปี	113	4.24	0.744	0.070

50ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.841	2	188	0.433

50ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.329	2	0.664	1.418	0.245
ภายในกลุ่ม	88.073	188	0.468		
รวม	89.402	190			

จากตาราง 50 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม
อุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในหลักสูตร 5 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม
อุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig.
เท่ากับ 0.433 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า
ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า
Sig. เท่ากับ 0.245 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า
นักศึกษาศาสนาพุทธธรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่ศึกษาในหลักสูตร
ที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 20

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 51ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง จำแนกตามหลักสูตร

51ก ค่าทางสถิติทั่วไป

หลักสูตร	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
2 ปีต่อเนื่อง	24	4.43	0.576	0.118
4 ปี	54	4.21	0.541	0.074
5 ปี	113	4.19	0.641	0.060

51ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.706	2	188	0.495

51ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.223	2	0.611	1.660	0.193
ภายในกลุ่ม	69.228	188	0.368		
รวม	70.451	190			

จากตาราง 51 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในหลักสูตร 5 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.495 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.193 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 21

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับบัญชีชื่อไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับบัญชีชื่อไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับบัญชีชื่อไม่แตกต่างกัน ตาราง 52ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีชื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

52ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	4	3.83	0.839	0.419
2.00 - 2.49	35	4.13	0.584	0.099
2.50 - 2.99	86	4.21	0.637	0.069
มากกว่า 3.00	66	4.14	0.585	0.072

52ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.210	3	187	0.889

52ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.666	3	0.222	0.590	0.623
ภายในกลุ่ม	70.410	187	0.377		
รวม	71.076	190			

จากตาราง 52 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.50 - 2.99 มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีขอมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง น้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีขอมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.889 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.623 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขอมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 22

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 53ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด

53ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	4	4.17	0.694	0.347
2.00 - 2.49	35	4.13	0.947	0.160
2.50 - 2.99	86	4.28	0.764	0.082
มากกว่า 3.00	66	4.37	0.775	0.095

53ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.482	3	187	0.696

53ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.386	3	0.462	0.717	0.543
ภายในกลุ่ม	120.535	187	0.645		
รวม	121.921	190			

จากตาราง 53 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง มากกว่า 3.00 มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.00 - 2.49 มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.696 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.543 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 23

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลแตกต่างกัน

ตาราง 54ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลจำแนกตามเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

54ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	4	4.00	0.312	0.156
2.00 - 2.49	35	4.19	0.692	0.117
2.50 - 2.99	86	4.23	0.672	0.072
มากกว่า 3.00	66	4.19	0.628	0.077

54ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.889	3	187	0.448

54ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.235	3	0.078	0.182	0.909
ภายในกลุ่ม	80.607	187	0.431		
รวม	80.842	190			

จากตาราง 54 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.50 - 2.99 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.448 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการ

ทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.909 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 24

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 55ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด

55ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	4	4.33	0.569	0.285
2.00 - 2.49	35	4.39	0.781	0.132
2.50 - 2.99	86	4.25	0.732	0.079
มากกว่า 3.00	66	4.25	0.577	0.071

55ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.908	3	187	0.438

55ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.533	3	0.178	0.374	0.772
ภายในกลุ่ม	88.869	187	0.475		
รวม	89.402	190			

จากตาราง 55 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.00 - 2.49 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.50 - 2.99 และมากกว่า 3.00 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.438 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.772 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 25

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 56ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง จำแนกตามเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

56ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	4	4.12	0.368	0.184
2.00 - 2.49	35	4.28	0.692	0.117
2.50 - 2.99	86	4.23	0.640	0.069
มากกว่า 3.00	66	4.20	0.537	0.066

56ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.036	3	187	0.378

56ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.191	3	0.064	0.170	0.917
ภายในกลุ่ม	70.259	187	0.376		
รวม	70.451	190			

จากตาราง 56 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 2.00 - 2.49 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดน้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.378 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.917 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 26

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขีอมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขีอมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขีอมใจแตกต่างกัน

ตาราง 57ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีขีอมใจจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

57ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	3	3.89	1.018	0.588
2.00 - 2.49	48	4.06	0.665	0.096
2.50 - 2.99	90	4.26	0.593	0.063
มากกว่า 3.00	50	4.10	0.556	0.079

57ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.932	3	187	0.426

57ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.679	3	0.560	1.508	0.214
ภายในกลุ่ม	69.398	187	0.371		
รวม	71.076	190			

จากตาราง 57 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.50 - 2.99 มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีออมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง น้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีออมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.426 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีออมใจได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.214 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 27

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 58ก-ง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

58ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	3	4.44	0.509	0.294
2.00 - 2.49	48	4.00	0.953	0.138
2.50 - 2.99	90	4.35	0.738	0.078
มากกว่า 3.00	50	4.41	0.714	0.101

58ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.879	3	187	0.453

58ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.198	3	1.733	2.776	0.043
ภายในกลุ่ม	116.723	187	0.624		
รวม	121.921	190			

58ง การเปรียบเทียบพหุคูณ

ระดับ บัญชีอารมณ์ (I)	ระดับ บัญชีอารมณ์ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 - 2.49	0.444	0.470	0.346
	2.50 - 2.99	0.093	0.464	0.842
	มากกว่า 3.00	0.031	0.470	0.947
2.00 - 2.49	น้อยกว่า 2.00	-0.444	0.470	0.346
	2.50 - 2.99	-0.352*	0.141	0.014
	มากกว่า 3.00	-0.413*	0.160	0.010
2.50 - 2.99	น้อยกว่า 2.00	-0.093	0.464	0.842
	2.00 - 2.49	0.352*	0.141	0.014
	มากกว่า 3.00	-0.061	0.139	0.660
มากกว่า 3.00	น้อยกว่า 2.00	-0.031	0.470	0.947
	2.00 - 2.49	0.413*	0.160	0.010
	2.50 - 2.99	0.061	0.139	0.660

จากตาราง 58 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง น้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 2.00 - 2.49 มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.453 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.043 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาสถาบันพัฒนกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี LSD เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่า มีนักศึกษาสถาบันพัฒนกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีระดับความสมดุลในชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00 – 2.49 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.50 – 2.99 และ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00 – 2.49 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00

สมมติฐานที่ 28

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 59ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

59ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	3	4.14	0.173	0.100
2.00 - 2.49	48	4.01	0.798	0.115
2.50 - 2.99	90	4.32	0.576	0.061
มากกว่า 3.00	50	4.18	0.611	0.086

59ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.520	3	187	0.059

59ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.968	3	0.989	2.376	0.071
ภายในกลุ่ม	77.874	187	0.416		
รวม	80.842	190			

จากตาราง 59 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.50 - 2.99 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม
 cupนีสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00 - 2.49 มีค่าเฉลี่ย
 ระดับกลุ่มcupนีสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า
 Sig. เท่ากับ 0.059 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า
 ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับcupนีสัยได้ค่า
 Sig. เท่ากับ 0.071 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า
 นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม
 แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มcupนีสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 29

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่
 โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มcupนีสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการ
 ทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่
 โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มcupนีสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่
 โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มcupนีสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 60-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

60ค ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	3	4.53	0.509	0.294
2.00 - 2.49	48	4.14	0.882	0.127
2.50 - 2.99	90	4.35	0.624	0.066
มากกว่า 3.00	50	4.25	0.573	0.081

60ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.661	3	187	0.177

60ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.598	3	0.533	1.135	0.336
ภายในกลุ่ม	87.804	187	0.470		
รวม	89.402	190			

จากตาราง 60 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง น้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00 - 2.49 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.177 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.336 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 30

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 61ก-ง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

61ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	3	4.29	0.190	0.110
2.00 - 2.49	48	4.05	0.798	0.115
2.50 - 2.99	90	4.32	0.524	0.055
มากกว่า 3.00	50	4.20	0.529	0.075

61ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.495	3	187	0.017

จากตาราง 61 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.50 - 2.99 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00 - 2.49 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.017 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน จึงไม่ทำการทดสอบต่อ

สมมติฐานที่ 31

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขีอมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขีอมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขีอมใจแตกต่างกัน

ตาราง 62ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีรวมใจจำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

62ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ลูกคนโต	80	4.21	0.586	0.066
ลูกคนกลาง	22	4.03	0.492	0.105
ลูกคนเล็ก	55	4.13	0.611	0.082
ลูกคนเดียว	34	4.17	0.740	0.127

62ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.171	3	187	0.093

62ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.631	3	0.210	0.558	0.643
ภายในกลุ่ม	70.445	187	0.377		
รวม	71.076	190			

จากตาราง 62 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนโตมีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีรวมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนกลางมีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีรวมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.93 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.643 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับบัญชีรวมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 32

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 63ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

63ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ลูกคนโต	80	4.24	0.792	0.089
ลูกคนกลาง	22	4.35	0.900	0.192
ลูกคนเล็ก	55	4.31	0.742	0.100
ลูกคนเดียว	34	4.28	0.877	0.150

63ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.695	3	187	0.556

63ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.268	3	0.089	0.137	0.938
ภายในกลุ่ม	121.653	187	0.651		
รวม	121.921	190			

จากตาราง 63 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนกลางมีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนโตมีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.556 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.938 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 33

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 64ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

64ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ลูกคนโต	80	4.22	0.640	0.072
ลูกคนกลาง	22	4.21	0.660	0.141
ลูกคนเล็ก	55	4.23	0.533	0.072
ลูกคนเดียว	34	4.12	0.847	0.145

64ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.454	3	187	0.065

64ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.314	3	0.105	0.243	0.866
ภายในกลุ่ม	80.528	187	0.431		
รวม	80.842	190			

จากตาราง 64 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเล็กมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเดียวมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.065 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.866 ซึ่งมากกว่าระดับ

นัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 34

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 65ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

65ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ลูกคนโต	80	4.31	0.630	0.070
ลูกคนกลาง	22	4.27	0.519	0.111
ลูกคนเล็ก	55	4.19	0.658	0.089
ลูกคนเดียว	34	4.33	0.927	0.159

65ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.143	3	187	0.096

65ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.590	3	0.197	0.414	0.743
ภายในกลุ่ม	88.812	187	0.475		
รวม	89.402	190			

จากตาราง 65 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเดีวมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเล็กมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.96 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.743 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 35

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็คอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็คอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 66ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็คอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง จำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

66ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ลูกคนโต	80	4.25	0.581	0.065
ลูกคนกลาง	22	4.24	0.553	0.118
ลูกคนเล็ก	55	4.20	0.517	0.070
ลูกคนเดียว	34	4.20	0.833	0.143

66ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.355	3	187	0.073

66ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.088	3	0.029	0.078	0.972
ภายในกลุ่ม	70.363	187	0.376		
รวม	70.451	190			

จากตาราง 66 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนโตมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนา
 ผู้ที่มีประสิทธิผลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเล็ก และลูกคนเดียว มีค่าเฉลี่ยระดับ
 ภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่ม
 ประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.073 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับ
 สมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ย
 ระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.972 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับ
 สมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้
 ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผล
 สูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 36

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่
 โจ้ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับบัญชีขี้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการ
 ทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่
 โจ้ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับบัญชีขี้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่
 โจ้ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับบัญชีขี้อมใจแตกต่างกัน

ตาราง 67ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

67ก ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	87	4.16	0.624	0.067
ญาติพี่น้อง	10	4.37	0.656	0.208
เฉพาะบิดา	10	3.97	0.367	0.116
เฉพาะมารดา	17	4.29	0.600	0.145
เพื่อน	35	4.06	0.545	0.092
อยู่คนเดียว	32	4.19	0.698	0.123

67ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.949	5	185	0.451

67ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.503	5	0.301	0.799	0.551
ภายในกลุ่ม	69.573	185	0.376		
รวม	71.076	190			

จากตาราง 67 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้องเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเฉพาะบิดาเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.451 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.551 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์

และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมูใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 37

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 68ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

68ก ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	87	4.31	0.812	0.087
ญาติพี่น้อง	10	4.37	0.936	0.296
เฉพาะบิดา	10	4.27	1.284	0.406
เฉพาะมารดา	17	4.14	0.708	0.172
เพื่อน	35	4.16	0.668	0.113
อยู่คนเดียว	32	4.40	0.759	0.134

68ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.160	5	185	0.331

68ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.402	5	0.280	0.430	0.827
ภายในกลุ่ม	120.519	185	0.651		
รวม	121.921	190			

จากตาราง 68 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่คนเดียวเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเฉพาะมารดาเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.331 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.827 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาศาสนาพุทธธรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 38

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาศาสนาพุทธธรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีบุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีบุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 69ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวจำแนกตามบุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

69ก ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	87	4.22	0.697	0.075
ญาติพี่น้อง	10	4.41	0.591	0.187
เฉพาะบิดา	10	4.12	0.678	0.215
เฉพาะมารดา	17	4.23	0.705	0.171
เพื่อน	35	4.06	0.550	0.093
อยู่คนเดียว	32	4.27	0.627	0.111

69ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.623	5	185	0.682

69ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.390	5	0.278	0.647	0.664
ภายในกลุ่ม	79.452	185	0.429		
รวม	80.842	190			

จากตาราง 69 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเฉพาะญาติพี่น้องเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.682 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.664 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 39

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 70ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

70ก ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	87	4.28	0.693	0.074
ญาติพี่น้อง	10	4.58	0.595	0.188
เฉพาะบิดา	10	4.11	0.861	0.272
เฉพาะมารดา	17	4.40	0.658	0.160
เพื่อน	35	4.07	0.573	0.097
อยู่คนเดียว	32	4.38	0.737	0.130

70ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.318	5	185	0.902

70ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.332	5	0.666	1.432	0.214
ภายในกลุ่ม	86.070	185	0.465		
รวม	89.402	190			

จากตาราง 70 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเฉพาะญาติพี่น้องเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.902 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.214 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับ

สมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 40

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีบุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีบุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีบุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 71ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง จำแนกตามบุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

71ก ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	87	4.24	0.635	0.068
ญาติพี่น้อง	10	4.45	0.572	0.181
เฉพาะบิดา	10	4.10	0.717	0.227
เฉพาะมารดา	17	4.29	0.655	0.159
เพื่อน	35	4.05	0.490	0.083
อยู่คนเดียว	32	4.29	0.603	0.107

71ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.497	5	185	0.779

71ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.937	5	0.387	1.046	0.392
ภายในกลุ่ม	68.514	185	0.370		
รวม	70.451	190			

จากตาราง 71 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเฉพาะญาติพี่น้องเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.779 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.392 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวมเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 41

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีชื่อใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมใจแตกต่างกัน

ตาราง 72ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีข้อมใจจำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา
72ก ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	133	4.14	0.625	0.054
แยกกันอยู่	37	4.31	0.640	0.105
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	21	4.06	0.430	0.094

72ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.210	2	188	0.301

72ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.068	2	0.534	1.435	0.241
ภายในกลุ่ม	70.008	188	0.372		
รวม	71.076	190			

จากตาราง 72 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาแยกกันอยู่มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีข้อมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิตมีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีข้อมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.301 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.241 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 42

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 73ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

73ก ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	133	4.30	0.784	0.068
แยกกันอยู่	37	4.34	0.977	0.161
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	21	4.06	0.512	0.112

73ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.432	2	188	0.034

จากตาราง 73 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาแยกกันอยู่มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิตมีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.034 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน จึงไม่ทดสอบต่อ

สมมติฐานที่ 43

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 74ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวคนจำแนกตาม
สถานภาพของบิดา/มารดา

74ก ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของ บิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	133	4.20	0.631	0.055
แยกกันอยู่	37	4.25	0.774	0.127
บิดาและ/หรือ มารดาเสียชีวิต	21	4.15	0.571	0.125

74ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.382	2	188	0.254

74ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.141	2	0.070	0.164	0.849
ภายในกลุ่ม	80.702	188	0.429		
รวม	80.842	190			

จากตาราง 74 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาแยกกันอยู่มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวคนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิตอยู่มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวคนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.254 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.849 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 44

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 75ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

75ก ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	133	4.23	0.666	0.058
แยกกันอยู่	37	4.42	0.816	0.134
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	21	4.29	0.540	0.118

75ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.239	2	188	0.292

75ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.986	2	0.493	1.048	0.353
ภายในกลุ่ม	88.416	188	0.470		
รวม	89.402	190			

จากตาราง 75 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาแยกกันอยู่มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.292 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.353 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 45

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 76ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง
จำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

76ก ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของ บิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	133	4.21	0.578	0.050
แยกกันอยู่	37	4.28	0.765	0.126
บิดาและ/หรือ มารดาเสียชีวิต	21	4.21	0.508	0.111

76ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.463	2	188	0.088

76ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.171	2	0.086	0.229	0.795
ภายในกลุ่ม	70.279	188	0.374		
รวม	70.451	190			

จากตาราง 76 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาแยกกันอยู่มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ด
อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาอยู่ด้วยกัน หรือ บิดาและ/
หรือมารดาเสียชีวิต อยู่มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อ
ทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.088 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05
ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน
จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.795 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่
กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ด
อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 46

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่
โจ้ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น
95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่
โจ้ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่
โจ้ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมใจแตกต่างกัน

ตาราง 77ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีข้อมใจจำแนกตามอาชีพของบิดา

77ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	56	4.05	0.589	0.079
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	4.25	0.972	0.344
พนักงานบริษัทเอกชน	30	4.20	0.515	0.094
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	46	4.12	0.585	0.086
เกษตรกร	36	4.40	0.689	0.115
รับจ้าง	7	4.14	0.178	0.067
พ่อบ้าน/ว่างงาน	3	4.00	0.000	0.000
อื่นๆ	5	3.80	0.691	0.309

77ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.718	7	183	0.011

จากตาราง 77 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพเกษตรกรรมมีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีออมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีออมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.011 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน จึงไม่ทำการทดสอบต่อ

สมมติฐานที่ 47

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 78ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามอาชีพของ บิดา

78ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	56	4.18	0.881	0.118
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	4.79	0.665	0.235
พนักงานบริษัทเอกชน	30	4.20	0.766	0.140
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	46	4.29	0.830	0.122
เกษตรกร	36	4.44	0.747	0.124

78ก ค่าทางสถิติทั่วไป (ต่อ)

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
รับจ้าง	7	4.29	0.705	0.267
พ่อบ้าน/ว่างงาน	3	4.22	0.694	0.401
อื่นๆ	5	3.93	0.279	0.125

78ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.859	7	183	0.540

78ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.345	7	0.621	0.966	0.457
ภายในกลุ่ม	117.576	183	0.642		
รวม	121.921	190			

จากตาราง 78 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีค่าเฉลี่ยระดับความสมคูลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยระดับความสมคูลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.540 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.457 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับความสมคูลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 48

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาศาสนาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาศาสนาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาศาสนาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 79ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลตามอาชีพ
ของบิดา

79ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	56	4.07	0.701	0.094
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	4.18	0.782	0.277
พนักงานบริษัทเอกชน	30	4.13	0.604	0.110
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	46	4.19	0.718	0.106
เกษตรกร	36	4.50	0.538	0.090
รับจ้าง	7	4.06	0.271	0.102
พ่อบ้าน/ว่างงาน	3	4.36	0.419	0.242
อื่นๆ	5	4.33	0.243	0.109

79ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.282	7	183	0.261

79ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.656	7	0.665	1.598	0.139
ภายในกลุ่ม	76.186	183	0.416		
รวม	80.842	190			

จากตาราง 79 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพเกษตรกรมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพรับจ้างมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.261 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง

8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.139 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 49

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 80ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามอาชีพของบิดา

80ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	56	4.14	0.763	0.102
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	4.32	0.349	0.123
พนักงานบริษัทเอกชน	30	4.23	0.580	0.106
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	46	4.21	0.696	0.103
เกษตรกร	36	4.57	0.669	0.111
รับจ้าง	7	4.37	0.308	0.116
พ่อบ้าน/ว่างงาน	3	4.33	1.176	0.679
อื่นๆ	5	4.40	0.611	0.273

80ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.085	7	183	0.375

80ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.487	7	0.641	1.381	0.216
ภายในกลุ่ม	84.915	183	0.464		
รวม	89.402	190			

จากตาราง 80 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดามืออาชีพเกษตรกรมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดามืออาชีพข้าราชการ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.375 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.216 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 50

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็คอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 81ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็คอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง จำแนกตามอาชีพของบิดา

81ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	56	4.09	0.689	0.092
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	4.26	0.428	0.151
พนักงานบริษัทเอกชน	30	4.17	0.554	0.101
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	46	4.17	0.659	0.097
เกษตรกร	36	4.51	0.488	0.081
รับจ้าง	7	4.20	0.260	0.098
พ่อบ้าน/ว่างงาน	3	4.30	0.650	0.375
อื่นๆ	5	4.38	0.430	0.192

81ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.806	7	183	0.583

81ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.242	7	0.606	1.675	0.118
ภายในกลุ่ม	66.209	183	0.362		
รวม	70.451	190			

จากตาราง 81 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพเกษตรกรมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ด
 อุนิซัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพข้าราชการ มีค่าเฉลี่ย
 ระดับภาพรวม เจ็ดอุนิซัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่ม
 ประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.583 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับ
 สมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ย
 ระดับอุนิซัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.118 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับ
 สมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่
 โจ้ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุนิซัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่าง
 กัน

สมมติฐานที่ 51

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่
 โจ้ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความ
 เชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่
 โจ้ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่
 โจ้ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน

ตาราง 82ก-ง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีออมใจจำแนกตามอาชีพของมารดา

82ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	44	3.99	0.531	0.080
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	4.00	1.080	0.483
พนักงานบริษัทเอกชน	24	4.32	0.515	0.105
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	54	4.06	0.610	0.083
เกษตรกร	33	4.41	0.682	0.119
รับจ้าง	8	4.17	0.398	0.141
แม่บ้าน/ว่างงาน	21	4.29	0.590	0.129
อื่นๆ	2	3.67	0.000	0.000

82ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.408	7	183	0.204

82ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.513	7	0.788	2.198	0.036
ภายในกลุ่ม	65.563	183	0.358		
รวม	71.076	190			

82ง การเปรียบเทียบพหุคูณ

ระดับ บัญชีออมใจ (I)	ระดับ บัญชีออมใจ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ข้าราชการ	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	-0.00758	0.28248	0.979
	พนักงาน บริษัทเอกชน	-0.32702*	0.15189	0.033
	ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว	-0.06313	0.12156	0.604
	เกษตรกร	-0.42172*	0.13784	0.003
	รับจ้าง	-0.17424	0.23006	0.450
	แม่บ้าน/ว่างงาน	-0.29329	0.15875	0.066
	อื่นๆ	0.32576	0.43275	0.453
พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ข้าราชการ	0.00758	0.28248	0.979
	พนักงาน บริษัทเอกชน	-0.31944	0.29425	0.279

82ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (ต่อ)

ระดับ บัญชีออมใจ (I)	ระดับ บัญชีออมใจ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
	ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว	-0.05556	0.27980	0.843
	เกษตรกร	-0.41414	0.28725	0.151
	รับจ้าง	-0.16667	0.34123	0.626
	แม่บ้าน/ว่างงาน	-0.28571	0.29785	0.339
	อื่นๆ	0.33333	0.50079	0.506
พนักงาน บริษัทเอกชน	ข้าราชการ	0.32702*	0.15189	0.033
	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	0.31944	0.29425	0.279
	ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว	0.26389	0.14684	0.074
	เกษตรกร	-0.09470	0.16058	0.556
	รับจ้าง	0.15278	0.24436	0.533
	แม่บ้าน/ว่างงาน	0.03373	0.17885	0.851
	อื่นๆ	0.65278	0.44052	0.140
ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว	ข้าราชการ	0.06313	0.12156	0.604
	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	0.05556	0.27980	0.843
	พนักงาน บริษัทเอกชน	-0.26389	0.14684	0.074
	เกษตรกร	-0.35859*	0.13225	0.007
	รับจ้าง	-0.11111	0.22676	0.625
	แม่บ้าน/ว่างงาน	-0.23016	0.15393	0.137
	อื่นๆ	0.38889	0.43101	0.368
เกษตรกร	ข้าราชการ	0.42172*	0.13784	0.003

82ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (ต่อ)

ระดับ บัญชีออมใจ (I)	ระดับ บัญชีออมใจ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	0.41414	0.28725	0.151
	พนักงาน บริษัทเอกชน	0.09470	0.16058	0.556
	ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว	0.35859*	0.13225	0.007
	รับจ้าง	0.24747	0.23588	0.295
	แม่บ้าน/ว่างงาน	0.12843	0.16708	0.443
	อื่นๆ	0.74747	0.43588	0.088
รับจ้าง	ข้าราชการ	0.17424	0.23006	0.450
	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	0.16667	0.34123	0.626
	พนักงาน บริษัทเอกชน	-0.15278	0.24436	0.533
	ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว	0.11111	0.22676	0.625
	เกษตรกร	-0.24747	0.23588	0.295
	แม่บ้าน/ว่างงาน	-0.11905	0.24868	0.633
	อื่นๆ	0.50000	0.47320	0.292
แม่บ้าน/ว่างงาน	ข้าราชการ	0.29329	0.15875	0.066
	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	0.28571	0.29785	0.339
	พนักงาน บริษัทเอกชน	-0.03373	0.17885	0.851
	ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว	0.23016	0.15393	0.137

82ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (ต่อ)

ระดับ บัญชีออมใจ (I)	ระดับ บัญชีออมใจ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
	เกษตรกร	-0.12843	0.16708	0.443
	รับจ้าง	0.11905	0.24868	0.633
	อื่นๆ	0.61905	0.44294	0.164
อื่นๆ	ข้าราชการ	-0.32576	0.43275	0.453
	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	-0.33333	0.50079	0.506
	พนักงาน บริษัทเอกชน	-0.65278	0.44052	0.140
	ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว	-0.38889	0.43101	0.368
	เกษตรกร	-0.74747	0.43588	0.088
	รับจ้าง	-0.50000	0.47320	0.292
	แม่บ้าน/ว่างงาน	-0.61905	0.44294	0.164

จากตาราง 82 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดาอาชีพเกษตรกรมีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีออมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดาอาชีพอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีออมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.204 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.036 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีออมใจแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี LSD เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับบัญชีออมใจ รายคู่ ซึ่งพบว่า มีนักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีระดับบัญชีออมใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ คือ อาชีพข้าราชการ กับ พนักงานบริษัทเอกชน, อาชีพข้าราชการ กับ เกษตรกร และ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว กับ เกษตรกร

สมมติฐานที่ 52

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 83ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามอาชีพของมารดา

83ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	44	4.26	0.711	0.107
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	4.53	0.960	0.429
พนักงานบริษัทเอกชน	24	4.28	0.766	0.156
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	54	4.24	0.907	0.123
เกษตรกร	33	4.35	0.707	0.123
รับจ้าง	8	4.83	0.816	0.289
แม่บ้าน/ว่างงาน	21	4.06	0.814	0.178
อื่นๆ	2	4.17	1.179	0.833

83ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.308	7	183	0.950

83ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.064	7	0.581	0.902	0.507
ภายในกลุ่ม	117.857	183	0.644		
รวม	121.921	190			

จากตาราง 83 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพพนักงานรับจ้างมีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพแม่บ้าน/ว่างงาน มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.950 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.507 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 53

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 84ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวจำแนกตามอาชีพของมารดา

84ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	44	4.09	0.607	0.092
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	4.25	0.819	0.366
พนักงานบริษัทเอกชน	24	4.14	0.680	0.139
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	54	4.18	0.673	0.092
เกษตรกร	33	4.43	0.541	0.094
รับจ้าง	8	4.49	0.666	0.235
แม่บ้าน/ว่างงาน	21	4.13	0.754	0.165
อื่นๆ	2	3.79	0.530	0.375

84ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.340	7	183	0.935

84ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.494	7	0.499	1.181	0.316
ภายในกลุ่ม	77.349	183	0.423		
รวม	80.842	190			

จากตาราง 84 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพรับจ้างมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วย
 หนี้ส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยหนี้
 ส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.935 ซึ่งมากกว่า
 ระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง
 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.316 ซึ่งมากกว่า
 ระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์

และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่ม
อุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 54

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่
โจ้ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการ
ทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่
โจ้ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่
โจ้ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 85ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามอาชีพ
ของมารดา

85ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	44	4.17	0.638	0.096
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	4.05	0.536	0.240
พนักงานบริษัทเอกชน	24	4.26	0.672	0.137
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	54	4.19	0.782	0.106
เกษตรกร	33	4.53	0.671	0.117
รับจ้าง	8	4.53	0.456	0.161

85ก ค่าทางสถิติทั่วไป (ต่อ)

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
แม่บ้าน/ว่างงาน	21	4.34	0.606	0.132
อื่นๆ	2	3.88	0.766	0.542

85ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.781	7	183	0.604

85ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.174	7	0.596	1.280	0.262
ภายในกลุ่ม	85.228	183	0.466		
รวม	89.402	190			

จากตาราง 85 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพเกษตรกร และ รับจ้าง มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.604 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.262 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 55

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 86ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง จำแนกตามอาชีพของมารดา

86ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	44	4.13	0.563	0.085
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	4.15	0.541	0.242
พนักงานบริษัทเอกชน	24	4.19	0.663	0.135
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	54	4.17	0.684	0.093
เกษตรกร	33	4.46	0.491	0.085
รับจ้าง	8	4.47	0.506	0.179
แม่บ้าน/ว่างงาน	21	4.20	0.616	0.134
อื่นๆ	2	3.83	0.640	0.452

86ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.592	7	183	0.762

86ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.216	7	0.459	1.251	0.277
ภายในกลุ่ม	67.234	183	0.367		
รวม	70.451	190			

จากตาราง 86 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดาเมียชีพร้าจ้างมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดาเมียชีพร้าอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.762 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.277 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 56

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับบัญชีชื่อใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับบัญชีชื่อใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับบัญชีชื่อใจแตกต่างกัน

ตาราง 87ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอารมณ์จำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

87ก ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท (คน)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
0 – 4 คน	51	4.05	0.554	0.078
5 – 9 คน	114	4.22	0.623	0.058
10 คนขึ้นไป	26	4.12	0.653	0.128

87ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.309	2	188	0.273

87ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.159	2	0.579	1.558	0.213
ภายในกลุ่ม	69.917	188	0.372		
รวม	71.076	190			

จากตาราง 87 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิท 5 – 9 คน มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอารมณ์สูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 0 – 4 คน มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอารมณ์ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.273 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.213 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาศาสนาพุทธและ การออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 57

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 88ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

88ก ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท (คน)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
0 – 4 คน	51	4.22	0.742	0.104
5 – 9 คน	114	4.35	0.842	0.079
10 คนขึ้นไป	26	4.12	0.718	0.141

88ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.049	2	188	0.352

88ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.442	2	0.721	1.125	0.327
ภายในกลุ่ม	120.479	188	0.641		
รวม	121.921	190			

จากตาราง 88 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 5 – 9 คน มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิท 10 คนขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.352 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.327 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 58

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 89ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

89ก ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท (คน)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
0 – 4 คน	51	4.09	0.660	0.092
5 – 9 คน	114	4.27	0.642	0.060
10 คนขึ้นไป	26	4.12	0.667	0.131

89ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.061	2	188	0.941

89ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.422	2	0.711	1.683	0.189
ภายในกลุ่ม	79.420	188	0.422		
รวม	80.842	190			

จากตาราง 89 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 5 – 9 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 0 – 4 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.941 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.189 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 59

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 90ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

90ก ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท (คน)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
0 – 4 คน	51	4.22	0.728	0.102
5 – 9 คน	114	4.31	0.645	0.060
10 คนขึ้นไป	26	4.25	0.791	0.155

90ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.068	2	188	0.346

90ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.315	2	0.157	0.332	0.718
ภายในกลุ่ม	89.087	188	0.474		
รวม	89.402	190			

จากตาราง 90 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 5 – 9 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม
อุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 0 – 4 คน มีค่าเฉลี่ย
ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้
ค่า Sig. เท่ากับ 0.346 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0
ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า
Sig. เท่ากับ 0.718 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า
นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีจำนวนเพื่อน
สนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 60

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่
โจ้ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง
แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่
โจ้ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่
แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่
โจ้ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง
แตกต่างกัน

ตาราง 91ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง
จำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

91ก ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท (คน)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
0 – 4 คน	51	4.14	0.650	0.091
5 – 9 คน	114	4.27	0.572	0.054
10 คนขึ้นไป	26	4.17	0.683	0.134

91ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.652	2	188	0.522

91ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.734	2	0.367	0.990	0.374
ภายในกลุ่ม	69.717	188	0.371		
รวม	70.451	190			

จากตาราง 91 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 5 – 9 คน มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 0 – 4 คน มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.522 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.374 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาศาสนาพุทธและกรรมการแบบสิ่งแวดล้อมมหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 61

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน

ตาราง 92ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

92ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	65	4.25	0.554	0.069
ไม่เคย	126	4.12	0.637	0.057

92ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

บัญชีอ้อมใจ	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.307	0.254	1.393	189	0.165

จากตาราง 92 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.254 ซึ่งมากกว่า

ระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุด ไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัย โดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.165 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมูใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 62

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 93ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

93ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	65	4.48	0.729	0.090
ไม่เคย	126	4.18	0.820	0.073

93ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.182	.670	2.460	189	0.015

จากตาราง 93 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.670 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.015 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 63

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัชชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัชชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 94ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัชชนะส่วนตนจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

94ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	65	4.40	0.583	0.072
ไม่เคย	126	4.10	0.664	0.059

94ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัชชนะส่วนตน	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.240	0.625	3.107	189	0.002

จากตาราง 94 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัชชนะส่วนตนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.625 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05

ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 64

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 95ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

95ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	65	4.42	0.596	0.074
ไม่เคย	126	4.20	0.719	0.064

95 ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.549	0.460	2.152	189	0.033

จากตาราง 95 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อทดสอบความแปรปรวน โดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.460 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.033 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 65

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 96ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง
จำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

96ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงาน พิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	65	4.39	0.548	0.068
ไม่เคย	126	4.14	0.623	0.055

96ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

เจ็ดอุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.037	0.849	2.797	189	0.006

จากตาราง 96 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.849 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.006 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 66

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมใจแตกต่างกัน

ตาราง 97ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีข้อมใจจำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

97ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้นำ กิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	92	4.24	0.586	0.061
ไม่เคย	99	4.09	0.630	0.063

97ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

บัญชีข้อมใจ	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.272	0.602	1.640	189	0.103

จากตาราง 97 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีข้อมใจมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.602 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของ

ข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.103 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม นักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 67

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 98ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

98ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้ริเริ่มกิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	92	4.36	0.712	0.074
ไม่เคย	99	4.21	0.872	0.088

98๗ การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ความสมดุ ในการดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	3.012	0.084	1.356	189	0.177

จากตาราง 98 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุในการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.084 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.177 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 68

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 99ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวจำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

99ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้นำ กิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	92	4.30	0.570	0.059
ไม่เคย	99	4.12	0.712	0.072

99ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะส่วนตัว	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	2.801	0.096	1.930	189	0.055

จากตาราง 99 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.096 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.055 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 69

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาศาสนาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาศาสนาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาศาสนาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 100ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

100ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้นำ กิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	92	4.42	0.543	0.057
ไม่เคย	99	4.14	0.774	0.078

100ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	5.512	0.020	2.927	189	0.004

จากตาราง 100 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวน โดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.020 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่า นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 70

ผู้ศึกษาเชื่อว่า นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 101ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง
จำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

101ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้นำ กิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	92	4.35	0.507	0.053
ไม่เคย	99	4.10	0.671	0.067

101ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

เจ็ดอุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	3.284	0.072	2.902	189	0.004

จากตาราง 101 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.072 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 71

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับบัญชีชื่อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 102ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอารมณ์จำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

102ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	151	4.21	0.607	0.049
ไม่เคย	40	3.98	0.604	0.095

102ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

บัญชีอารมณ์	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.225	0.636	2.079	189	0.039

จากตาราง 102 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอารมณ์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.636 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดย

พิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.039 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมใจแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 72

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 103ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

103ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	151	4.33	0.801	0.065
ไม่เคย	40	4.09	0.781	0.123

103 ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ความสมดุ ในการดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.242	0.624	1.689	189	0.093

จากตาราง 103 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุในการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.624 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.093 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับความสมดุในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 73

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 104ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวคนจำแนกตาม
ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ

104ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	151	4.23	0.634	0.052
ไม่เคย	40	4.09	0.714	0.113

104ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะส่วนตัว	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.242	0.623	1.206	189	0.229

จากตาราง 104 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ
มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการ
เข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวน โดยพิจารณาจาก Levene's Test for
Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.623 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้น
จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบ
ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.229 ซึ่ง
มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษา
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเข้า
ร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 74

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่
โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชั
ชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 105ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

105ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	151	4.38	0.616	0.050
ไม่เคย	40	3.89	0.796	0.126

105ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.117	0.292	4.239	189	0.000

จากตาราง 105 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.292 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบ

ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 75

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ

0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 106ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง จำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

106ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	151	4.29	0.571	0.046
ไม่เคย	40	3.97	0.687	0.109

106 ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

เจ็ดอุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.253	0.616	3.005	189	0.003

จากตาราง 106 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.616 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่า นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 76

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับบัญชีขอมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับบัญชีขอมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับบัญชีอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 107ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอารมณ์จำแนกตามระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

107ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	4	3.92	0.877	0.438
ไม่เต็มใจ	7	3.95	0.559	0.211
เฉยๆ	80	4.08	0.569	0.064
เต็มใจ	86	4.21	0.576	0.062
เต็มใจอย่างยิ่ง	14	4.50	0.884	0.236

107ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.278	4	186	0.063

107ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.978	4	0.745	2.034	0.091
ภายในกลุ่ม	68.098	186	0.366		
รวม	71.076	190			

จากตาราง 107 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอารมณ์สูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัด

ให้ในระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีออมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.063 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.091 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 77

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 108ก-ง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

108ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	4	4.67	0.720	0.360
ไม่เต็มใจ	7	3.90	0.630	0.238
เฉยๆ	80	4.05	0.799	0.089
เต็มใจ	86	4.47	0.729	0.079
เต็มใจอย่างยิ่ง	14	4.57	0.973	0.260

108ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.244	4	186	0.294

108ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	10.106	4	2.527	4.203	0.003
ภายในกลุ่ม	111.815	186	0.601		
รวม	121.921	190			

108ง การเปรียบเทียบพหุคูณ

ระดับ ความเต็มใจ (I)	ระดับ ความเต็มใจ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	0.762	0.486	0.653
	เฉยๆ	0.621	0.397	0.655
	เต็มใจ	0.202	0.397	0.992
	เต็มใจอย่างยิ่ง	0.095	0.440	1.000

108ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (ต่อ)

ระดับ ความเต็มใจ (I)	ระดับ ความเต็มใจ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.762	0.486	0.653
	เฉยๆ	-0.141	0.306	0.995
	เต็มใจ	-0.560	0.305	0.498
เฉยๆ	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.667	0.359	0.488
	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.621	0.397	0.655
	ไม่เต็มใจ	0.141	0.306	0.995
เต็มใจ	เต็มใจ	-0.419*	0.120	0.019
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.526	0.225	0.246
	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.202	0.397	0.992
เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	0.560	0.305	0.498
	เฉยๆ	0.419*	0.120	0.019
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.106	0.223	0.994
เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.095	0.440	1.000
	ไม่เต็มใจ	0.667	0.359	0.488
	เฉยๆ	0.526	0.225	0.246
	เต็มใจ	0.106	0.223	0.994

จากตาราง 108 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจมีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.294 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาสถาบันพัฒนบริหารศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยราย

คู่ ซึ่งพบว่ามึนักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีระดับความสนใจในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ ระดับเฉยๆ กับระดับเต็มใจ

สมมติฐานที่ 78

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาศาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาศาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาศาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 109ก-ง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวจำแนกตามระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

109ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	4	4.06	0.621	0.311
ไม่เต็มใจ	7	4.12	0.654	0.247
เฉยๆ	80	3.97	0.652	0.073
เต็มใจ	86	4.36	0.565	0.061
เต็มใจอย่างยิ่ง	14	4.68	0.705	0.188

109ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.328	4	186	0.859

109ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	9.987	4	2.497	6.554	0.000
ภายในกลุ่ม	70.855	186	0.381		
รวม	80.842	190			

109ง การเปรียบเทียบพหุคูณ

ระดับ ความเต็มใจ (I)	ระดับ ความเต็มใจ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	-0.057	0.387	1.000
	เฉยๆ	0.097	0.316	0.999
	เต็มใจ	-0.300	0.316	0.924
ไม่เต็มใจ	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.616	0.350	0.543
	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.057	0.387	1.000
	เฉยๆ	0.153	0.243	0.983
เฉยๆ	เต็มใจ	-0.243	0.243	0.908
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.560	0.286	0.431
	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.097	0.316	0.999
เต็มใจ	ไม่เต็มใจ	-0.153	0.243	0.983
	เต็มใจ	-0.397*	0.096	0.002
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.713*	0.179	0.004
เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.300	0.316	0.924
	ไม่เต็มใจ	0.243	0.243	0.908
	เฉยๆ	0.397*	0.096	0.002
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.316	0.178	0.533

109ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (ต่อ)

ระดับ ความเต็มใจ (I)	ระดับ ความเต็มใจ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.616	0.350	0.543
	ไม่เต็มใจ	0.560	0.286	0.431
	เฉยๆ	0.713*	0.179	0.004
	เต็มใจ	0.316	0.178	0.533

จากตาราง 109 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรมนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรมนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉย ๆ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.859 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรมนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่ามีนักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือ นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรมนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉยๆ กับระดับเต็มใจ และนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรมนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉยๆ กับระดับเต็มใจอย่างยิ่ง

สมมติฐานที่ 79

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรมนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 110ก-ง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

110ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	4	3.94	1.255	0.628
ไม่เต็มใจ	7	3.71	0.581	0.220
เฉยๆ	80	4.03	0.682	0.076
เต็มใจ	86	4.48	0.516	0.056
เต็มใจอย่างยิ่ง	14	4.85	0.763	0.204

110ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.089	4	186	0.084

110ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	15.618	4	3.904	9.843	0.000
ภายในกลุ่ม	73.784	186	0.397		
รวม	89.402	190			

110ง การเปรียบเทียบพหุคูณ

ระดับ ความเต็มใจ (I)	ระดับ ความเต็มใจ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	0.223	0.395	0.988
	เฉยๆ	-0.091	0.323	0.999
	เต็มใจ	-0.540	0.322	0.591
ไม่เต็มใจ	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.908	0.357	0.172
	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.223	0.395	0.988
	เฉยๆ	-0.314	0.248	0.809
เฉยๆ	เต็มใจ	-0.763	0.248	0.053
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-1.131*	0.292	0.006
	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.091	0.323	0.999
เต็มใจ	ไม่เต็มใจ	0.314	0.248	0.809
	เต็มใจ	-0.450*	0.098	0.000
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.817*	0.182	0.001
เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.540	0.322	0.591
	ไม่เต็มใจ	0.763	0.248	0.053
	เฉยๆ	0.450*	0.098	0.000
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.368	0.182	0.396

110ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (ต่อ)

ระดับ ความเต็มใจ (I)	ระดับ ความเต็มใจ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.908	0.357	0.172
	ไม่เต็มใจ	1.131*	0.292	0.006
	เฉยๆ	0.81711*	0.182	0.001
	เต็มใจ	-0.368	0.182	0.396

จากตาราง 110 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรมักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรมักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.084 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ

0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรมักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ คือ คู่ที่ 1 นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรมักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจกับระดับเต็มใจอย่างยิ่ง คู่ที่ 2 นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรมักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉยๆ กับระดับเต็มใจ และ คู่ที่ 3 นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรมักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉยๆ กับระดับเต็มใจอย่างยิ่ง

สมมติฐานที่ 80

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรมักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ
ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่
โจ้ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้
แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่
โจ้ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้
แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 111ก-ง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง
จำแนกตามระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

111ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	4	4.00	0.419	0.209
ไม่เต็มใจ	7	3.89	0.539	0.204
เฉยๆ	80	3.98	0.616	0.069
เต็มใจ	86	4.41	0.492	0.053
เต็มใจอย่างยิ่ง	14	4.73	0.632	0.169

111ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.254	4	186	0.907

111ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	12.417	4	3.104	9.949	0.000
ภายในกลุ่ม	58.034	186	0.312		
รวม	70.451	190			

111ง การเปรียบเทียบพหุคูณ

ระดับความเต็มใจ (I)	ระดับความเต็มใจ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	0.109	0.350	0.999
	เฉยๆ	0.024	0.286	1.000
	เต็มใจ	-0.409	0.286	0.726
ไม่เต็มใจ	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.728	0.317	0.264
	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.109	0.350	0.999
	เฉยๆ	-0.084	0.220	0.997
เต็มใจ	เต็มใจ	-0.518	0.220	0.238
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.837*	0.259	0.037
	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.024	0.286	1.000
เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	0.084	0.220	0.997
	เต็มใจ	-0.434*	0.087	0.000
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.752*	0.162	0.000
เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.409	0.286	0.726
	ไม่เต็มใจ	0.518	0.220	0.238
	เฉยๆ	0.434*	0.087	0.000
เต็มใจอย่างยิ่ง	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.319	0.161	0.420
	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.728	0.317	0.264
	ไม่เต็มใจ	0.837*	0.259	0.037
เต็มใจอย่างยิ่ง	เฉยๆ	0.752*	0.162	0.000
	เต็มใจ	0.319	0.161	0.420

จากตาราง 111 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.907 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่ามีนักศึกษาศาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ดังนี้ คู่ที่ 1 คือ นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจกับระดับเต็มใจอย่างยิ่ง คู่ที่ 2 คือ นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉย ๆ กับระดับเต็มใจ คู่ที่ 3 คือ นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉย ๆ กับระดับเต็มใจอย่างยิ่ง

สมมติฐานที่ 81

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาศาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมใจแตกต่างกัน

ตาราง 112ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีข้อมใจจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง

112ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
7 Habits				
เคย	86	4.30	0.599	0.065
ไม่เคย	105	4.05	0.602	0.059

112ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

บัญชีข้อมใจ	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.230	0.632	2.873	189	0.005

จากตาราง 112 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงมีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีข้อมใจมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.632 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.005 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม

มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสพการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 82

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสพการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสพการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสพการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 113ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามประสพการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

113ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ยความคลาด
7 Habits		อุปนิสัย	มาตรฐาน	เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	86	4.52	0.816	0.088
ไม่เคย	105	4.08	0.735	0.072

113ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ความสมดุ ในการดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.361	0.245	3.924	189	0.000

จากตาราง 113 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุในการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.245 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาสถาบันศึกษาศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับความสมดุในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 83

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาบันศึกษาศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาบันศึกษาศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 114ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

114ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	86	4.35	0.647	0.070
ไม่เคย	105	4.08	0.633	0.062

114ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะส่วนตน	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.547	0.461	2.943	189	0.004

จากตาราง 114 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.461 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่า นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 84

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 114ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

115ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
7 Habits				
เคย	86	4.44	0.614	0.066
ไม่เคย	105	4.15	0.717	0.070

115ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.138	0.287	2.939	189	0.004

จากตาราง 115 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ
 เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่ากลุ่ม
 ตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง เมื่อ
 ทดสอบความแปรปรวน โดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig.
 เท่ากับ 0.287 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่า
 ความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดย
 พิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05
 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
 สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี
 ประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 85

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่
 โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มี
 ระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น
 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่
 โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มี
 ระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่
 โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มี
 ระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 116ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง
จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

116ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	86	4.38	0.590	0.064
ไม่เคย	105	4.10	0.598	0.058

116ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

เจ็ดอุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.029	0.864	3.210	189	0.002

จากตาราง 116 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ
เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผล
สูงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี
ประสิทธิผลสูง เมื่อทดสอบความแปรปรวน โดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of
Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.864 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับ
สมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ย
ระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า
ระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์
และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัย
พัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง
แตกต่างกัน

ตาราง 117 สรุปผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยจำแนกตามคุณลักษณะทั่วไป

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์	ระดับอุปนิสัย				
	A	B	C	D	E
เพศ	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
ช่วงอายุ	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
ชั้นปีที่กำลังศึกษา	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
แผนการศึกษา	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	-
ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
สถานภาพของบิดา/มารดา	ไม่แตกต่าง	-	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
อาชีพของบิดา	-	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
อาชีพของมารดา	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
จำนวนเพื่อนสนิท	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง
ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง
ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง

ตาราง 117 สรุปผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยจำแนกตามคุณลักษณะทั่วไป (ต่อ)

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์	ระดับอุปนิสัย				
	A	B	C	D	E
ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง

หมายเหตุ

A คือ ระดับบัญชีอ่อนใจ,

B คือ ระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

C คือ ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว (อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และ 7)

D คือ ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และ 7)

E คือ ระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง (อุปนิสัย 1 ถึง 7)

- หมายถึง ความแปรปรวนของข้อมูลมีความแตกต่างกันจึงไม่ได้ทำการเปรียบเทียบคุณลักษณะทั่วไปกับอุปนิสัยต่อ

จากตาราง 117 สรุปได้ว่า มี 8 คุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่แตกต่างกัน ซึ่งมีผลทำให้ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้แก่ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม อาชีพของมารดา ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และ ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ่อนใจมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพ

ของมารดา ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษา ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยังมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษา ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

3.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis)

ผู้ทำการศึกษาต้องการหาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และผลการเรียนเฉลี่ยรวมของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับระดับบัญชีขอมใจ ระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 ผู้ทำการศึกษาได้เลือกใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-

moment Correlation Coefficient) ในการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และทำการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลแสดงดังตารางที่ 118

ตาราง 118 ผลการเปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และเจตอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง กับเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และเกรดเฉลี่ยสะสม

อุปนิสัย	Correlation coefficient (Sig.)	
	เกรดเฉลี่ย ภาคการศึกษาล่าสุด	เกรดเฉลี่ยสะสม
บัญชีออมใจ	-0.017 (0.816)	-0.016 (0.829)
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	0.199** (0.006)	0.206** (0.004)
อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	0.014 (0.848)	0.029 (0.690)
อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	0.069 (0.345)	0.095 (0.190)
อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ	0.044 (0.542)	0.060 (0.410)
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	0.010 (0.895)	0.069 (0.342)
อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	-0.128 (0.078)	-0.036 (0.620)
อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง	-0.096 (0.187)	0.006 (0.932)
อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	-0.014 (0.853)	-0.032 (0.657)

** ระดับนัยสำคัญน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.01

จากตาราง 118 พบว่าเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความ
สมดุลในการดำเนินชีวิต โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.199

เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสมดุลในการดำเนินชีวิต โดยมีค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.206

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี
 ประสิทธิภาพสูง ที่มีต่อระดับบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึง อุปนิสัยที่ 7
 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคล อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ ภาพรวมเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี
 ประสิทธิภาพสูง

โดยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test)

สมมติฐาน

ทำการศึกษา นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม
 มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง
 แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย (บัญชีอ้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1
 ถึงอุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคล อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ ภาพรวมเจ็ดอุปนิสัย
 พัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง)

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม
 มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง
 แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม
 มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง
 แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย แตกต่างกัน

ตารางที่ 119 แสดงผลการวิเคราะห์ประสพการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มี
 ประสิทธิภาพสูง กับบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัย
 กลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิภาพสูง
 ตารางที่ 119.1 แสดงค่าทางสถิติทั่วไป

อุปนิสัย	ประสพการณ์ในการ เรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ด อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มี ประสิทธิภาพสูง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ระดับ อุปนิสัย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน
บัญชีอ้อมใจ	เคยเรียนรู้	86	4.298	0.599	0.065
	ไม่เคยเรียนรู้	105	4.048	0.602	0.059
ความสมดุลใน การดำเนินชีวิต	เคยเรียนรู้	86	4.523	0.816	0.088
	ไม่เคยเรียนรู้	105	4.083	0.735	0.072
อุปนิสัยที่ 1 บี- โปรแอกทีฟ	เคยเรียนรู้	86	4.597	0.755	0.081
	ไม่เคยเรียนรู้	105	4.321	0.742	0.072
อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วย จุดมุ่งหมายในใจ	เคยเรียนรู้	86	4.233	0.831	0.090
	ไม่เคยเรียนรู้	105	3.968	0.942	0.092
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่ง ที่สำคัญก่อน	เคยเรียนรู้	86	4.062	0.825	0.089
	ไม่เคยเรียนรู้	105	3.810	0.757	0.074
อุปนิสัยที่ 4 คิด แบบชนะ/ชนะ	เคยเรียนรู้	86	4.438	0.784	0.085
	ไม่เคยเรียนรู้	105	4.235	0.824	0.080
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจ ผู้อื่นก่อน แล้วจึง ให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	เคยเรียนรู้	86	4.473	0.783	0.084
	ไม่เคยเรียนรู้	105	4.105	1.015	0.099

ตารางที่ 119.1 แสดงค่าทางสถิติทั่วไป (ต่อ)

อุปนิสัย	ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อุปนิสัยที่ 6 ผนึภพลัง ประสานความ ต่าง	เคยเรียนรู้	86	4.302	0.710	0.077
	ไม่เคยเรียนรู้	105	4.025	0.725	0.071
อุปนิสัยที่ 7 ลับ เลื่อยให้คมอยู่ เสมอ	เคยเรียนรู้	86	4.527	0.883	0.095
	ไม่เคยเรียนรู้	105	4.225	0.840	0.082
อุปนิสัยกลุ่มช่วย ชนะส่วนตน	เคยเรียนรู้	86	4.355	0.647	0.070
	ไม่เคยเรียนรู้	105	4.081	0.633	0.062
อุปนิสัยกลุ่มช่วย ชนะในสังคม	เคยเรียนรู้	86	4.435	0.614	0.066
	ไม่เคยเรียนรู้	105	4.148	0.717	0.070
เจ็ดอุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	เคยเรียนรู้	86	4.376	0.590	0.064
	ไม่เคยเรียนรู้	105	4.098	0.598	0.058

ตารางที่ 119.2 แสดงการทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย

อุปนิสัย	Levene's Test for Equality of Variances (ค่า Sig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2-tailed ของ Equal variances assumed)
บัญชีออมใจ	0.632	0.005
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	0.245	0.000
อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ	0.622	0.012
อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ	0.484	0.043
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	0.289	0.029
อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ	0.840	0.085
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	0.039	0.006
อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง	0.974	0.009
อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	0.536	0.017
อุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะส่วนตน	0.461	0.004
อุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะในสังคม	0.287	0.004
เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง	0.864	0.002

จากตาราง พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ในการเรียนรู้ทุกอุปนิสัย และผลการทดสอบความแปรปรวน โดย Levene's Test for Equal of Variances ทุกการทดสอบมีค่านัยสำคัญทางสถิติมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นจึงสรุปว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกันในทุกการทดสอบ ยกเว้นอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา พบว่ามีค่านัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่านัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นจึงสรุปว่าอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา มีความแปรปรวนของข้อมูลสองชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ในทุกอุปนิสัย ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มี

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย แตกต่างกัน โดยผู้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยสูงกว่าผู้ที่ไม่ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ยกเว้นเพียงอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ ที่ได้ค่า sig เท่ากับ 0.085 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัยไม่แตกต่างกัน